

BANKOVÁČIK

Občasník Reedukačného centra KOŠICE

Ročník XX

Číslo 1 - 4

Bankováčik

Občasník Reedukačného centra KOŠICE Ročník XX Číslo 1

NÁVRATY K MÍNULÉMU ŠKOLSKÉMU ROKU
STALO SA VO VÝCHOVE
POVEDALI, NAPÍSAĽI BANKOVÁČI
PRIŠLI MEDZI NÁS

Bankováčik

Občasník Reedukačného centra KOŠICE Ročník XX Číslo 2

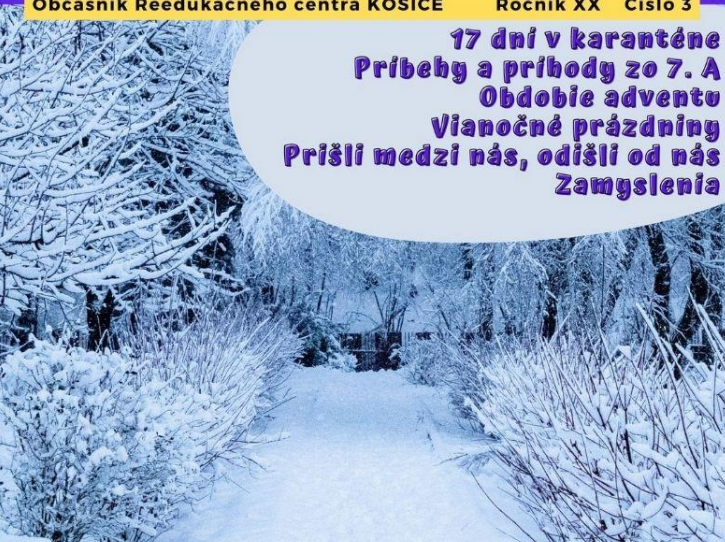
Príbehy a príhody z RC
Povedali, napísali Bankováči
Všetko zmenil koronavírus
Prišli medzi nás
Tešíme sa na Vianoce

Bankováčik

Občasník Reedukačného centra KOŠICE Ročník XX Číslo 3

17 dní v karanténe
Príbehy a príhody zo 7. A
Obdobie adventu
Vianočné prázdniny
Prišli medzi nás, odišli od nás
Zamyslenia

Bankováčik

Občasník Reedukačného centra KOŠICE Ročník XX Číslo 4

Názory, postrehy a zážitky dievčat

Horá na výlety!

VÝBER PRÍSPEVKOV Z XX. ROČNÍKA

„V každom človeku je niečo dobrého, o čom vieme, že je dobré. Nevedia to však vždy aj ostatní.“

V našom reedukačnom centre už 20 rokov vychádza časopis - občasník - Bankováčik. Medzi deťmi (aj dospelými) má veľký úspech - tie „nové“ sa môžu hneď po príchode do zariadenia dozvedieť niečo z jeho „života“ a deti „služobne staršie“ majú možnosť písať o svojich zážitkoch, skúsenostiach, pocitoch, ťažkostiach, úspechoch i zlyhaniach, láskach aj trápeniach, jednoducho písať o všetkom, čo sa ukrýva v nich samotných. Bankováčik je priestorom pre tých, ktorí majú a chcú čosi povedať ... čosi, čo si nechcú nechať len pre seba. Decká píšu o tom, čo je ľudským okom nebadateľné - o čom premýšľajú, o čom snívajú ... píšu o tom, na čo sú

hrdé, za čo ich hryzie svedomie, čo ich potešilo alebo naopak, zarmútilo, čo je im vzácne, čo ľahostajné.

Aj keď technické záležitosti má v rukách iba jedna osoba, ktorá zhromažďuje príspevky detí a zamestnancov, robí sadzbu aj tlač, redaktormi sú všetci „obyvatelia“ Bankova ...

Tí, pre ktorých je písanie samozrejmosťou a milou „povinnosťou“, píšu o akciách, udalostiach a súťažiach, píšu o tom, čo nedokážu povedať priamo do očí, o tom, čo nové sa naučili, vyskúšali a ... svojimi príspevkami inšpirujú k písaniu mnohých ďalších. A tých, ktorí si myslia, že písať nevedia, poteší, keď sa o iných niečo dozvedia ... keď v ňom nájdu svoju fotku ... keď môžu ukázať Bankováčik svojim rodičom a starým rodičom.

Na nasledujúcich stranách prinášame výber zo „života na Bankove“ v školskom roku 2020 - 2021. Príspevky aj fotky sú upravené (z pochopiteľných dôvodov 😊) alebo nahradené obrázkami vytvorenými deťmi samotnými.

Prajem vám príjemné chvíle pri poznávaní detí z „polepšovne“.

Janka

Na úvod

Ja mám vždy veľkú radosť, keď na nástenke vo vestibule uvidím nové číslo Bankováčika. Mám veľmi rada Bankováčik. Páčia sa mi v ňom príspevky detí aj dospelých, aj to, ako ho pani Janka vie zväzovať rôznymi farbami, ako sa vie s tým pohrať ... 😊. Určite si musí nájsť more času, aby si s ním poradila tak, aby sa nám páčil. Vždy si prečítam celý časopis, nikdy nevynechám ani jeden príspevok. Dozviem sa, čo si deti myslia, pozriem nové fotky. Z príspevkov sa dozvedáme o fantáziách a myšlienkach ľudí, ktorých denne stretávame a vôbec netušíme, čo prežívajú, o čom premýšľajú. Niektoré články ma dojmú k slzám, lebo je v nich cítiť, že sú písané od srdca, sú v nich spomienky, dobré aj zlé, a hlavne - sú plné pocitov.

Veľmi sa mi páčia príspevky od detí, ktoré píšú od srdca, úprimne a možno aj s pokorou. Nevie, či si to sami uvedomujú, ale vtedy sa tie články výborne čítajú. Všimla som si hlavne tie od Vlada a Števa. Písali o svojich chybách a o tom, ako ich to mrzí. Viem, že nie je ľahké písať o tom, čo sme urobili zle, ale na druhej strane si cením, že si to vedia uvedomiť. Držím im palce a verím, že sa ich správanie zlepši.

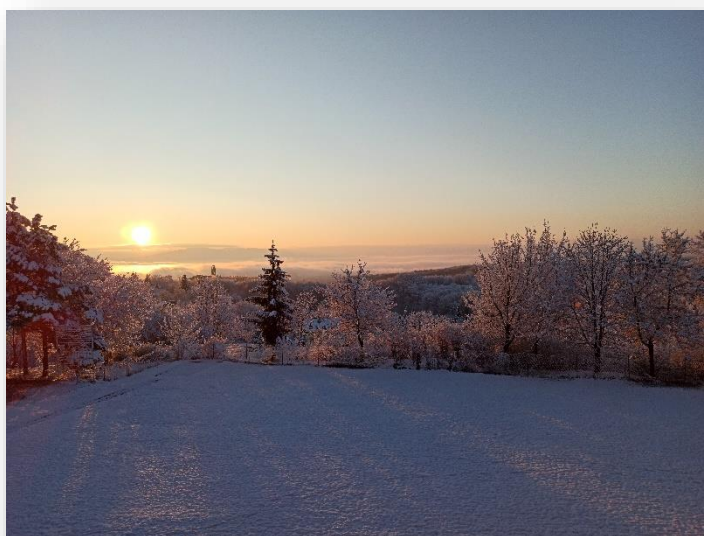
A tiež si myslím, že aj keď si o nás mnohí dospelí myslia, že sme zlí, lebo sme v polepšovni, nie je to pravda. Spoznala som tu veľa dobrých kamarátov. A príspevky v Bankováčiku sú toho dôkazom. Preto ho rada čítam.

Trošku ma ale sklamalo, že všetko v tomto školskom roku sa iba ruší a prišli sme tak o mnohé zaujímavé akcie a tým aj o príspevky. Na druhej strane tomu všetci rozumieme a aj ja som s tým rátala.

Bankováčik je výnimočný, prenádherný a veľmi sa mi páči. Nie je nič, čo by sa mi na ňom nepáčilo. Celý je zladený, sú v ňom pekné príspevky, či už od žiakov alebo pedagógov, pekné fotky. Ja osobne veľmi ďakujem za to, že máme možnosť písať aj čítať Bankováčik.

Všetkým ďakujem za čas,
ktorý venujú písaniu.

Monika

Naše ihrisko v zime

Návraty k minulému školskému roku

„PROJEKT“ MRZÁČIK

Janka

Tak, ako za každým človekom sa skrýva príbeh, aj „projekt“ Mrzáčik má ten svoj ... Na začiatku roka 2020 nám napísala mail pani Andrea Gallen, autorka knihy Mrzáčik. Oslovil ju projekt Bankováčik a ponúkla nám spoluprácu smerujúcu k podpore detí v písaní, aby mohli porozprávať svoje príbehy aj iným (celému svetu 😊). Pani Gallen som poslala Bankováčik ... čítanie bolo pre ňu dojímavým nahliadnutím do dušičiek detí, ktoré majú čo povedať, majú srdcia na mieste a chcú byť lepšie. Potom už naša spolupráca nadobudla presnejšie kontúry ... pani Gallen nám poslala 5 „horúcich“ exemplárov svojej knihy Mrzáčik a stali sme sa úplne prvými jej čitateľmi – pani Katka, osem detí a ja. A o čo nám išlo? ... prečítať si spoločne dobrú knihu o živote takých detí, aké stretneme aj na Bankove

... naučiť deti čítať knihy nielen s porozumením ale aj s empatiou

... učiť deti "učiť sa z kníh" - učiť deti, ktoré sa nedokážu vyrovnáť s vlastnou ťažkou životnou situáciou, nachádzať východiská, riešenia prostredníctvom seba-poznania, poznania vlastného bohatstva, uvedomenia si toho, čo je v živote dôležité ...

Mesiac sme sa stretávali ... 8 detí, pani Katka, ja, pani psychologička na spoločnom čítaní ... veľa sme toho neprečítali, lebo sme sa viac zhovárali ... otvárali svoje duše ... spoznávali sa ... a v polovici júna sme sa osobne stretli s autorkou, pani Andreou Gallen ...

Pani Andrea vymyslela neskutočný príbeh o Mrzáčikovi. V knihe boli dobré kapitoly, niektoré však neboli príjemné na čítanie. Ja som na čítanie občas nešla, pretože ma to nebavilo a často som mala nervy. Bola som vnútorne rozpoltená. Som šťastná, že sme mohli Mrzáčika čítať ako prví čitatelia. Veľmi som spokojná, že k nám prišla pani Andrea. Je to úžasná žena. Prvýkrát v živote som sa stretla so spisovateľkou, ktorú som mohla objasniť a spoznať ju nielen cez knihu, ale aj osobne.

Monika

Hrdinovia knihy Mrzáčik žijú v detskom domove. Postupne odhaľujú čitateľovi svoje vnútro a svoje neľahké životy. Kladú mu otázky, vyzývajú ho, aby s nimi hľadal zmysel. Zmysel života, odpustenia sebe samému, zmysel prijatia osudu ako cesty k poznaniu. Hlavným hrdinom knihy Mrzáčik je malý liečiteľ, ktorý je obdarený schopnosťou vidieť za veľkú oponu, svojím životom, plným pokory pomáha všetkým naokolo.

Možno práve vďaka tejto knihe objavíte, aké dary ste práve vy dostali od života, o ktorých možno ani netušíte.

Napriek názvu, ktorý vyvoláva zimomriavky, je kniha pozitívna a má šťastný koniec.

A. Gallen

NAVŠTÍVILA NÁS ANDREA GALLEN

Katarína

Začiatky čítania knihy Mrzáčik boli rozpačité. Nikto z nás netušil, ako to bude prebiehať, ako zareagujú dečka, ako to celé dopadne. K 10 čitateľom sa pridala aj pani Katka (psychologička), ktorá si čítanie zamilovala rovnako, ako my. Každým čítaním sme sa približovali k stretnutiu s pani Andreou, autorkou knihy. Nikto z nás ale netušil, či a kedy stretnutie bude. Raz sa nám pošťastilo, že počas čítania telefonovala pani Janke samotná spisovateľka. Všetci sme ju pozdravili, čo sa jej veľmi páčilo.

Blížil sa jún – čas odchodu na letné prázdniny. Všetci sme sa už pripravovali na koniec školského roka. Vtedy prišla pani Janka so skvelou správou – „... v pondelok príde Andrea Gallen.“ Žiakom sme to nepovedali ☺, malo to byť pre nich prekvapenie. V pondelok 15. júna sme sa zišli v našej „čítárni“, pani Janka odišla na vrátnicu privítať Andreu Gallen. Cítila som veľké vzrušenie, mala som na ňu veľa otázok, bola som zvedavá, aká je ... Keď vstúpila do miestnosti, všetci stíchli. Vo vzduchu bolo cítiť sladké napätie, nikto sa nepohol, každý z nás len pozeral na Andreu.

Pani Andrea sa hneď prihovorila. Najskôr sa predstavila a chcela, aby aj každý z nás niečo povedal o sebe. Potom nám prečítala úryvky z

„Keď som písala knihu, vžila som sa do domu s červenými balkónmi a začala som uvažovať o tom, ako tam asi tie deti žijú.

Počas písania ma navštevovali postavy, ja som sa s nimi zhovárala a zapisovala ich príbehy. To, čo mi povedali, som si musela hneď nejako zaznamenať, pretože to, čo povedia raz, už viackrát nezopakujú.“

A. Gallen

Mrzáčika, ktoré má rada a porozprávala, ako vznikala kniha. Keď Andrea rozprávala, jej hlas bol tichý a pohládzal dušu. Potom sme sa mohli pýtať na všetko, čo nás zaujímalo. Bolo zvláštne, ale nikto z nás odrazu nemal otázky. Sama som bola prekvapená, že som nedokázala „vydolovať“ zo seba ani jednu súvislú vetu a už vôbec nie nejakú otázku. Len som sedela a vnímala jej prítomnosť. Pani Andrea obdarovala deti objatím a darčekom, pani Janka jej venovala Bankováčik – špeciál ...

Venovanie

Špeciálne mimoriadne číslo Bankováčika, vyskladané štýlom „čo ukrýval počítač“, vzniklo iba za jediným účelom – venoval ho vášnivej milovníčke príbehov detí z budovy s červenými balkónmi. Deti, ktoré ona sama poznávala iba cez svoje predstavy a fantáziu, napriek tomu je fascinujúca hĺbka jej porozumenia, optimizmu a viery v dobro „neposlušných“ detí, ktoré sa v budove s červenými balkónmi učia dôverovať, odpúšťať, lásku dávať aj prijímať.

Pani Andrea, Váš Mrzáčik je kľúčom k „trinástej komnate“ našich detí, ktorej otvorenie je vždy oslobodzujúce. Ďakujem Vám za inšpiráciu, ako deťom s jazvami na duši pomôcť porozumieť sebe samému a celému svetu, ako ich sprevádzať pri objavovaní krásy seba samého, ako im srdiečka láskou naplniť.

Veľká vďaka.

Janka

Blížil sa čas dennej komunity, na ktorú sme pozvali aj pani Andreu. Počas komunity bola rovnako príjemná atmosféra, ako počas autorského čítania v malom kruhu. Všetci boli milí, usmievaví aj vtipní. Na komunite pán riaditeľ poďakoval pani Andrei za návštevu a obdaroval ju krásnou kyticou.

Neskôr pani Andrea chcela vidieť ubytovacie priestory našich žiakov. Keď prechádzala jednotlivými izbami, oddeleniami, čoraz viac bola tichšia. Nakoniec som si všimla, že bola dojatá. Nedokázala hovoriť o tom, čo cíti, musela zostať sama so svojimi pocitmi. Pri odchode si odfotovala „budovu s červenými balkónmi“, ktorá ju inšpirovala k napísaniu knihy Mrzáčik.

Pani Andrea je éterická bytosť, ktorá len svojou prítomnosťou pohládzala naše duše. Tešíme sa na ďalšie stretnutie a spoluprácu.

Pani Andrea Gallen ...
... tak, čo k vám ... Dakujem, že ste k nám prišli. Som neskutočne rada, že ste napísali knihu, ktorá sa fantasticky číta a je veľmi zaujímavá. Teším sa, že som vás mohla osobne spoznať. Máte veľmi dobré myšlienky a veľmi vás obdivujem. Priznám sa, že ja nie som tak trpezlivá ako vy a knihu by som nedokázala napísať ani za tri roky. Hneď ako som vás uvidela vo dverách, vedela som, že ste to vy – naša PANI spisovateľka, ktorá napísala tak dokonalú knihu Mrzáčik.

Sandra

Pani Andrea Gallen, keď ste nám čítali svoju knihu, bolo to uchvacujúce. Od nadšenia som nepovedala ani slovo. Vnímala som vás a uvedomila som si, že aj ja by som chcela vyskúšať napísať knihu, pretože veľmi rada čítam a kniha Mrzáčik ma veľmi oslovila. Bola úžasná. Dakujem, že ste prišli medzi nás.

Anežka

Chcem vám veľmi pekne poďakovať za to, že ste prišli k nám a zodpovedali ste nám všetky otázky týkajúce sa knihy. Chcem vám povedať, že kniha Mrzáčik sa perfektne číta a v niektorých častiach je priam dojímavá. Chcel som vám to povedať osobne, ale som sa hanbil.

Samuel

"Origami vzniká z nepopísaného papiera a vyformuje sa do podoby niečoho. Na obálke knihy je papier vyformovaný do podoby divej husi. Je to alegória na to, že všetci prichádzame na svet ako nepopísaný papier a každý záhyb z nás vytvára osobnosť, každý zážitok nás nejakým spôsobom formuje. Aj deti, ktoré žijú bez rodičov, formuje život, osud, ich zážitky a nakoniec musia vyletieť do sveta, vlastne do búrky, ktorá ich zmieta. Duše detí, ktoré nemajú korene, nemajú zázemie, sú rovnako krehké ako origami z papiera.

Prečo origami husi? Hus sa pohybuje po zemi, dokáže plávať, dokáže sa ponárať, dokáže lietať. To znamená, že zvláda všetky živly. Je to stáhovavý vták, ktorý odchádza niekde do teplých krajín a vidí toho veľmi veľa. Je to všestranné a veľmi sociálne zviera. Staré gunáre sa starajú o mláďatá, je tam istá súdržnosť, spolupatričnosť rodiny.

Aj deti, ktoré nemajú rodinu, hľadajú takú, do ktorej by patrili, v ktorej by zažívali pocit spolupatričnosti."

A. Gallen

Velmi pekne vám ďakujem, že ste medzi nás prišli. Teším sa, že som mohol spoznať vašu krásnu knihu. Som rád, že som sa mohol osobne stretnúť so spisovateľkou a bol som medzi prvými čitateľmi jej knihy. V niektorých častiach knihy som mal slzy v očiach. Nechápem, ako vám mohli byť som mal napadnúť. Máte veľký DAR od Boha. Dakujem, že ste prišli medzi nás.

Kajo

Keď sme chodili čítať, bol som veľmi rád, že niečoho takého sa môžem zúčastniť. Bola tam veľmi dobrá atmosféra a dobrí ľudia. Na čítaní sa mi veľmi páčilo, pretože ľudia tam boli otvorení a nebáli sa prejavovať svoje pocity. Pani Andrea, som veľmi rád, že ste nás prišli pozrieť. Bolo to také prekvapujúce prekvapenie.

Nikolas

Prišiel som na Bankov

Na Bankov som prišiel pred tromi rokmi. Najprv som si myslel, že to tu nezvládnem, ale po čase som zistil, že tu vôbec nie je až tak zle. Ľudia na Bankove sú veľmi múdri a verte mi, že vám chcú iba pomôcť, aj keď to tak niekedy nevyzerá. Mali by ste vedieť, že tam, kde ste teraz, ste sa nedostali len tak náhodou a pre nič za nič. Ste tu preto, lebo doma ste urobili niečo, za čo musíte trpieť. Vždy si však povedzte, že tu nie ste sami a niektorí z vás sú tu úplnou náhodou, napríklad tí, ktorí stratili svojich blízkych a vôbec nemajú kam ísť. Aj tak tu všetci musíme vydržať.

Na Bankove som prežil veľa pekných vecí. Páči sa mi, že skoro vždy, keď mi bolo smutno, tak sa našiel niekto, kto mi pomohol, či už to bol dospelý alebo nejaké dieťa. Proste vždy sa niekto našiel. Na Bankov som vôbec nepozeral ako na reedukačné centrum, ale ako na môj druhý domov. Možno som tu nemal slobodu, ale mal som tu niečo, čomu som hovoril dôvera. Na Bankove by som nič nezmenil. Aj keď som chcel vždy odtiaľto vypadnúť, vždy som vedel, že sa nemám báť, lebo ten deň raz príde a to si budete istí. Viem, čo hovorím, pretože ten môj už prišiel. Nikolas Z.

Keď som prišiel na Bankov, myslel som si, že to bude najhoršie, čo sa mi stalo. No, čo už.

Aj tak som tu len svojou vinou. Čo mi Bankov zobral? – slobodu. Čo som sa na Bankove naučil? Veľmi veľa, napr. ovládať sa. Čo sa mi na Bankove páči? Športová výchova. Za všetko ďakujem pánovi Ivanovi. On ma naučil hrať nohejbal, florbal, volejbal. Čo sa mi na Bankove nepáči? Nepáči sa mi to, že sa nemôžeme pripojiť na wi-fi v PC učebni, telocvičňa je veľmi malá, potrebovali by sme veľkú telocvičňu. Trávnaté ihrisko je hrbolaté, dal by som umelý trávnik, bránky a mantinely.

Nepáčia sa mi učebnice, lavice. Do lavíc by som namontoval tablety a wifi. Tak by ste nepotrebovali interaktívnu tabuľu ani projektor. Učebnice by som vymenil za elektronické, k tomu by boli nástenky digitálne. Takže výzdobu by sme uložili na USB kľúč a len by sme klikli a nástenky by boli hotové. Do triedy by sa dalo vojsť pomocou karty. Čo by som zmenil na sebe? – správanie. Keby som vedel vrátiť čas, tak by som robil všetko preto, aby som sem nikdy neprišiel. To, že som tu, má aj výhody: otec aj mama mi chodia na návštevy. Teraz nie, lebo je COVID-19. NN

NA BANKOV SOM PRÍŠLA VO FEBRUÁRI 2018. ZA TEN ČAS, ČO SOM TU, SOM SA VEĽA NAUČILA, NAPR CHÁPAŤ ĽUDÍ, SEBAOVĽÁDAŤ SA, ALE AJ RUČNÉ PRÁCE AJ KEĎ MI BANKOV ZOBRAĽ SLOBODU, RODINU A KAMARÁTOV, TAK SOM VEĽMI RADA, ŽE SOM TU AK BY SOM BOLA DOMA, TAK BY SOM SA DOSTALA NIEKAM INDE, NAPR DO BASY. RODINU MÁM NA BANKOVE, PRETOŽE MI DÁVAJÚ TAK ISTO TO, ČO MOJA VLASTNÁ RODINA A MOŽNO AJ VIAC. AJ KEĎ MÁM NIEKEDY CHUŤ NIEKOHU ZABIŤ, NEMYSLÍM TO NIKDY VÁŽNE A RADA BY SOM SA TÝM, KTORÝM SOM TO POVEDALA, OSPRAVEDĽNILA. MÁM VÁS VŠETKÝCH RADA. MOŽNO NIEKOHU VIAC A NIEKOHU MENEJ, ALE NIKDY NA VÁS NEZABUDNEM. BUDÚ MI CHÝBAŤ HODNOTENIA AJ PRAVIDLÁ, PRETOŽE DOMA ŽIADNE NEMÁM. NA BANKOVE SA MI PÁČI MOJA TRIEDA A MÔJ TRIEDNY UČITEĽ, PRETOŽE SOM VEĽMI RADA, ŽE ICH MÁM AJ KEĎ SA OBČAS POHÁDAME, VŽDY SA VIEME ROZOSMIAŤ A POVEDAŤ SI PRAVDU. NEVYMENILA BY SOM ICH KEĎ PÔJDEM DOMOV, TAK MI BUDÚ VEĽMI CHÝBAŤ, PRETOŽE SOM SI NA NICH ZVYKLA. TIEŽ SA MI PÁČIA CELOÚSTAVNÉ AKCIE, PRETOŽE SME VŠETCI VONKU A MÔŽEME SA POROZPRÁVAŤ. NEPÁČI SA MI, ŽE SI TU NEMÔŽEME ASPOŇ RAZ ZA 2 MESIACE PREFARBIŤ VLASY A OPRAVIŤ SI ICH. TIEŽ SA MI NEPÁČI, ŽE TU NEMÔŽEME NOSIŤ RETIAZKY A VEĽKÉ NÁUŠNICE. MYSLÍM SI, ŽE VLASY A VECI NESÚVISIA S NAŠIM SPRÁVANÍM. NA BANKOVE BY SOM ZMENILA ASI TO, ABY TU BOLO VIAC DEVIČAT. ABY SA UVOLNILA DRUHÁ SKUPINA A MOHLI PRIJAŤ ĎALŠIE DEVIČATÁ. INAK BY SOM NEZMENILA NIČ, PRETOŽE HODNOTENIE AJ PRAVIDLÁ SA MI PÁČIA. VŠETKÝM PRAJEM, ABY SA DOBRE SPRÁVALI, ABY MALI DOBRÉ HODNOTENIE A DOSTALI SA ČO NAJSKÔR DOMOV.

VANESA P.

Na Bankov som prišiel ako 13-ročný chlapec, pretože som nechodil do školy, kradol som, utekal som z domu, pil som a fajčil. Keď som sem prišiel, tak som sa bál. Ľutoval som, že som robil zlé veci, že som nebol s rodinou. Po týždni na Bankove som si ako tak zvykol. V škole som sa učil, známky som si zlepšil, vo výchove som mal dobré hodnotenie, pretože som chcel ísť skoro domov. Vo výchove sme mávali rozumovú, ktorá ma vôbec nebavila. Športové aktivity ma bavili, ale nie vždy. Z vychovávateľov mám rád pána Janka a z učiteľov pána Karola. Na Bankove som si uvedomil, ako som sa doma správal. Naučil som sa nielen lepšie správať, ale aj hrať nohejbal a iné športy. Na Bankove sa mi

nepáčia niektorí vychová-

vatelia, pretože ak je pekné počasie, tak nejdú s nami von. Chodili sme na výlety nielen z výchovy, ale aj zo školy. Boli sme v divadle. Veľmi som sa tešil na odchod na vianočné prázdniny. Mali sme Deň otvorených dverí a program „O bohatom kupcovi“ mala naša skupina. V ten deň prišla po mňa mama, pretože som ešte nemohol ísť sám domov. Doma som bol aj počas polročných a jarných prázdnin. Chcel som ísť domov aj na veľkonočné prázdniny, ale kvôli korona vírusu sme nemohli ísť nikde. Od marca sme nemohli ísť do lesa ani do mesta. Chodili sme len na dvor, občas sme si na skupine urobili tortu. S mamou som volal skoro každý deň. Bankov mi zobral moje zlé správanie. Podľa mňa sa na Bankove dá celkom vydržať. Máme tu všetko, čo potrebujeme, len veľmi pomaly ide čas. Na Bankove som nebol sám, pretože som tu mal kamarátov z rodného mesta, ktorých som poznal už z domu.

Patrik

Na Bankov som prišla v novembri 2018 a vôbec si nepamätám, ako som to precitovala. Dôvodom môjho príchodu boli úteky z detského domova a tiež som robila to, čo by som nemala - húlila trávu, pila alkohol a fajčila ... Bankov? Celkom som rada, že som tu. Pamätám sa, keď som prišla, tak som sa bála chodiť po budove. Úprimne - bála som sa, že sa stratím. Čo mi Bankov zobral? Drogy, ktoré mi do života nepatrili, súrodencov, FB a kamarátov.

Čo mi Bankov dal? To, že sa viem postaviť na vlastné nohy, dokážem používať vlastný rozum, s niektorými ľuďmi sa dokážem otvorene porozprávať a tiež, že som si našla cestu k rodičom. Páči sa mi, že sú tu veľmi dobrí vychovávatelia, učitelia i riaditeľ. Čo by som zmenila? Svoje správanie. Ako? Mala by som si dať svoj vlastný cieľ. Som rada, že som spoznala dievčatá - Evelínu, Anežku, Vanesu, Silviu atď.
vaša nezbednica Sandra Ž.

Keď som prišla na Bankov, cítila som smútok, lebo som nevedela, čo je reedukačka. Naučila som sa veľa nových vecí, napr. pracovať, čítať a pomáhať. Som rada, že som tu, aspoň som spoznala dobrých vychovávateľov, učiteľov. Aj keď mi je smutno za rodinou, práca mi pomáha a keď pracujem, rýchlejšie mi prejde čas. Nepáčia sa mi pravidlá, pretože sú to len príkazy a zákazy. Myslím si, že tu je veľmi dobre a páči sa mi tu.

Keď sme v škole, tak nám rýchlo prejde čas, pretože sa stále učíme. Bankov mi zobral, rodinu, lásku - myslím frajera. Vydržím to, pretože čoskoro budem s rodinou. Bankov mi dal lásku a to, čo som potrebovala. Ďakujem p. Ivanke a p. Helenke, že ma naučili veci, ktoré som nevedela. Mám ich veľmi rada. Veľmi chcem byť doma, ale neviem, či pôjdem. Musím sa dobre správať.
Marcela D.

ZAČALO SA TO JEDNÉHO DŇA - 23. 8. 2018, KEĎ SOM PRVÝKRÁT
PRIŠIEL NA BANKOV. PRED BRÁNOU BOLA TABUĽA S NÁPISOM
REEDUKAČNÉ CENTRUM. MYSLEL SOM SI, ŽE JE TO BASA. KEĎ SOM
VSTÚPIL DO BUDOVY, MAL SOM ČUDNÝ POCIT A PRIZNÁM SA, ŽE
SOM SA AJ BÁL VO VESTIBULE MA PRIJALI A CHODBA BOLA AŽ
DESIVÁ - VŠADE BOLA TMA A JA SOM MAL VEĽMI ZLÝ POCIT.
POVEDAL SOM SI, ŽE TOTO JE MÔJ KONIEC. PRVÉHO ČLOVEKA,
KTORÉ SOM UVIDEL, BOLA PANI HELENKA. ONA MA PRIJALA. ZVONKA
VYZERALA PRÍSNE, ALE ZVNÚTRA TO BOLA MILÁ ŽENA, KTORÁ MA
UTEŠOVALA, ŽE TO TU NIE JE AŽ TAK ZLÉ, AKO TO VYZERÁ A TAK
PREŠLI 3 DNI, JA SOM BOL STÁLE TAKÝ ISTÝ. BOLO MI SMUTNO ZA
RODINOU, NEVEDEL SOM, ČO MÁM ROBIŤ, ALE POMALY SOM SI
ZVYKAL. KEĎ MI RODIČIA PRVÝKRÁT NAPÍSAI LIST, TAK SOM PLAKAL
AKO ROČNÉ DECKO. STRAŠNE MI CHÝBALI, ALE AKO HOVORÍM,
POMALY SOM SI ZVYKOL. ZARADILI MA DO ŠTVRTEJ SKUPINY. MÔJ
PRVÝ DOBRÝ KAMARÁT Z BANKOVA BOL DOMINIK. BOL TO CELKOM
OK CHLAPEC. DEŇ ZA DŇOM SA MÍŇALI A JA SOM ČASOM ZISTIL, ŽE
TO NIE JE AŽ TAKÉ HROZNÉ AKO SOM SI PRVÝKRÁT MYSLEL. MOJI
VYCHOVÁVATELIA BOLI VEĽMI ÚPRIMNÍ A DOBRÍ, VEĽMI MI POMOHLI,
ALE NIEN ONI. POMOHLI MI VŠETCI ĽUDIA Z BANKOVA, HLAVNE MÔJ
TRIEDNY UČITEĽ, P. KAROL, KTORÉMU BUDEM ĎAKOVAŤ DO KONCA
SVOJHO ŽIVOTA. PRETO NA KONIEC POVIEM
LEN: "BANKOV, VEĽMI PEKNE ĎAKUJEM"

JANČO

ČO MI BANKOV ZOBRAĽ? ZOBRAĽ MI SLOBODU A TO,
ČO SOM MAL RÁD: CIGARETY, ALKOHOĽ A INÉ. NA
BANKOVE SOM SA NAUČIL BYŤ ZODPOVEDNÝ, POCHOPIĽ
SOM, ŽE KAŽDÝ MI TU CHCE LEN DOBRE, AJ KEĎ NA
PRVÝ POHĽAD TO TAK NEVYZERÁ. NAUČIL SOM SA
OVLÁDAŤ A ZA TO BANKOVU ĎAKUJEM. PÁČI SA MI, ŽE
KAŽDÝ SA O NÁS ZAUJÍMA A SÚ TU DOBRÍ
VYCHOVÁVATELIA. NEPÁČI SA MI, ŽE NEMÔŽEME NOSIŤ
ÚČESY, AKÉ CHOEME. AKO KEBY TO NEBOLA NAŠA
VEC, ČO BUDEME MAŤ NA HLAVE. ÚČESY NIE SÚ NA
TO, ABY Z NÁS BOLI FRAJERI, ALE CHOEME BYŤ LEN
SAMÍ SEBOU. MYSLÍM SI, ŽE ÚČESY BY STE MALI
REŠPEKTOVAŤ. DOBRE, BERIEM TO, ŽE SME TU ZA
TREST, ALE TRESTOM PRE NÁS JE UŽ TO, ŽE NIE SME
DOMA. JA BY SOM NAVRHOVAL, ŽE ÚČESY BY MOHLI
BYŤ AKO CHOEME, ALE IBA ZA DOBRÉ HODNOTENIE.
VERÍM, ŽE TAK BY BOLI LEN SAMÉ DOBRÉ HODNOTENIA.

RENÉ

Čo mi Bankov vzal a čo mi dal

Bankov mi zobral rodinu, priateľov. Veľmi mi chýbajú. Keď som prišla na Bankov, až vtedy som si všetko uvedomila, ale bolo už príliš neskoro. Na Bankove som sa naučila robiť náramky, pliesť, športovať, naučila som sa hovoriť ďakujem, pretože doma som to vôbec nepoužívala. Myslim si, že som naskočila na normálny režim a tomu som rada. Páči sa mi, že dospelých ešte bavi s nami pracovať. Mali sme krásne výlety, napr. do mesta. Myslim si, že sme sa nenudili a rýchlo nám prešiel čas. Nepáči sa mi, že je zavedený hodnotiaci zošit, pretože pravidlá mi veľmi prekážajú.

Ak máme zlé hodnotenie, nemôžeme mať vlastné veci, nemôžeme nosiť náramky. Na to mám veľké nervy. Musíme nosiť ústavné veci. Rada by som zmenila svoje správanie, pretože práve kvôli správaniu som na Bankove. Zaujímavé je, že na Bankove sa dokážem správať normálne, ale doma je to už ťažké. Veľmi sa chcem zmeniť, aby som už konečne mohla normálne vychádzať s otcom, ale asi to nedokážem. Chcela by som skúsiť prekonať lenivosť a opäť začať hrať na harmonike, ale bude mi to asi trvať. Držim si palce, snád' to zvládnem.

Evelin

Bankov mi zobral voľnosť, kamarátov, mobil atď. Bankov mi všetko zobral, pretože som kradol a vlámal som sa do cudzieho domu a rôznych bytov. Necitim sa tu dobre, ale veľmi zle. Napriek všetkému tu mám aj dobrých vychovávateľov, napr. p. František a p. Martinka. Na 5. skupine som mal tiež dve skvelé vychovávateľky, p. Janky. Prvá pani Janka nás chcela vždy postaviť na správnu cestu.

A druhá p. Janka, tak tú mám tak veľmi rád ako si predstavujem, že deti majú rady svoje mamky. Niekedy si predstavujem, že je to moja mamka, ktorá sa o mňa stará. Ale ja mamu mám, ktorá sa o mňa nedokázala postarať. Ale život ide ďalej. Ja sa len modlím, aby mi pán riaditeľ alebo p. vedúci, p. zástupca alebo hocikto iný oznámil, že: "Vlado, ideš naspäť domov."

KEĎ SOM PRIŠIEL NA BANKOV, NEBOL SOM TAKÝ,
AKO SOM TERAZ MAL SOM STRACH, ŽE
NEPRESTANEM FETOVAŤ, BOL SOM ZLÝ. UŽ TAKÝ
NIE SOM, PRETOŽE SOM SA TROŠKU ZMENIL
BANKOV MI ZOBRAL RODINU A CELÝ ŽIVOT, KEĎ
SI, ŽE PRÁVE PRETO ZMENIM SVOJ ŽIVOT, KEĎ
BUDEM DOMA PRIŠIEL DEŇ, KEDY SOM SI MOHOL
VYBRAŤ SPRÁVNŤ CESTU, ALE JA SOM SI ZVOIL
TU ZLŤ VYBRAL SOM SI FET A ALKOHOL ČAKÁM
NA TEN DEŇ, KEDY BUDEM MÔČŤ ODISŤ DOMOV.
TU SOM ZATVORENÝ MEDZI ŠTYRMI STENAMI. ALE
UČIM SA NAUČIL SOM SA NEPAPŤLOVAŤ
DOSPELÝM, POČŤVAŤ ICH A UŽ NEROBIM ZLÉ VECI,
PRETOŽE TAKTO TO MÁ BYŤ NAUČIL SOM SA
HRAŤ FUTBAL KEĎ PÔJDEM DOMOV, POTREBUJEM
S ĽŤDMI SLUŠNE KOMUNIKOVAŤ. UŽ NECHCEM
FETOVAŤ, PRETOŽE MAMA MI POVEDALA, ŽE U NÁS
UŽ NIKTO NEFETUJE. MYSLIM SI, ŽE KONEČNE TO
DOKÁŽEM AJ JA NN

Bankov mi zobral skoro všetko – najmä rodinu. Nemôžem robiť nič bez toho, aby som to nemala zhodnotené. Vo výchove sa mi darí aj nedarí. Je tam v pohode, ale v škole je oveľa lepšie. Škola ma veľa naučila. Som vďačná všetkým učiteľom, ale aj vychovávateľom. Veľké ĎAKUJEM patrí pani Ivanke a pani Helenke, pretože mi do života dali veľmi veľa. Keď som prišla na Bankov bola som nešťastná a plakala som. Postupne som si zvykla, ale už nikdy by som nechcela ísť do žiadnej reedukačky. Určite by som sa z toho zbláznila. Som veľmi vďačná, že aspoň môžem chodiť domov na prázdniny. *Silvia*

Čo mi Bankov zobral?

Bankov mi zobral najmä rodinu. Prestal som kradnúť, piť, biť sa. Nepáči sa mi, že musíme robiť rajóny, šúrovať, tiež sa mi nepáči, že sme drží a hneváme sa na seba. Najhoršie je to, že nás vždy pri príchode ostrihajú. Na Bankove sa mi nepáči. Všetko tu je poľámané, škaredé. Páči sa mi škola, pretože

sa rád učím a rád pomáham iným. Naučil som sa milo rozprávať s ľuďmi, už nie som agresívny. Páči sa mi, že si dokážeme navzájom pomôcť a držíme spolu. Myslim si, že je fajn, že nosíme vlastné veci, pretože v iných zariadeniach ich nemôžu nosiť. Na Bankove sa učíme veľa nových a zaujímavých vecí, napr. športovať, pliesť košíky, vypalovať a iné. Naučil som sa robiť v triede nástenky, kresliť, natierať, pomáhať dospelým a rešpektovať každého.

Luboš

Bankov mi zobral kamarátov, rodinu, slobodu

Na Bankov som prišiel ako 15-ročný chlapec. Naučil som sa lepšie vyjadrovať a rozprávať sa s ľuďmi. Našiel som si nových kamarátov, spoznal som nových ľudí. Nepáči sa mi, že som tu a nie som doma. Aj keď som sa tu veľa naučil, nepáči sa mi, že je tu škola a príprava na vyučovanie. Mám rád rôzne športové aktivity. Bankov mi zobral kamarátov, rodinu, slobodu. Veľmi mám rád pána Janka, pretože nám púšťa filmy a rôzne hry. Je veľmi dobrý. Pani Dáška je tiež veľmi dobrá, pretože nám všetko vybaví, čo potrebujeme. Myslím si, že aj ostatní vychovávatelia a aj noční vychovávatelia sú dobrí. Z učiteľov mám najradšej pána Karola, pretože je milý a veľmi by som ho chcel za triedneho.

Dominik

Bankov mi zobral rodinu a slobodu. Naučil som sa, ako mám vychádzať s dospelými a ako sa mám ovládať. Na Bankove sa mi páči, že každý deň môžeme chodiť športovať na dvor. S pánom Ivanom sa neustále rozprávame. Zmenil ma tak, že stále so mnou hovoril, vedel ma pochopiť, keď mi bolo zle alebo som nemal dobrú náladu, tak mi vždy ponúkol svoju pomoc. Pán Ivan je najlepší vychovávateľ na Bankove. Nepáči sa mi, že nemôžeme nosiť vlastné účesy. Všetky výhody má len najlepší chovanec. Myslím si, že je úplne normálne, ak by sme mali účesy, ktoré sa nám páčia. Budem sa snažiť doma zmeniť všetko, nechcem byť taký, aký som bol predtým.

NN

Neviem ako začať, ale začnem s tým, že Bankov mi zobral rodinu, kamarátov, cigaretu, proste všetko, čo som mal rád. Chýba mi moja sloboda, byť voľný, no uvedomil som si to veľmi neskoro. Na Bankove som sa naučil ovládať sa. Naučil som sa rôzne veci, napr. hrať futbal, ale aj iné športy, ešte stále sa niečo nové učím. Naučil som sa nebyť nervózny, keď nemám cigaretu. Páči sa mi, že máme dobrých vychovávateľov. Nikdy sa nenudíme, s pani Martinkou vždy niečo vyrábame na skupinu. Keď potrebujeme, dospelí nám vždy pomáhajú, hlavne keď sme v najhorších chvíľach. Nepáči sa mi, že musím byť zatvorený a pozeráť len cez okno na ľudí, ktorí chodia voľne. Aj ja som mal takú možnosť, ale som to pokašľal. Keby som mohol niečo na sebe zmeniť, nezmenil by som vôbec nič. Prečo? Tu som sa zmenil, tu sa správam slušne, ale na čo mi to je, pretože keď prídem domov, opäť budem robiť to, čo som robil predtým. Áno, je to o mne a všetko záleží na mne, ale nič by som nezmenil. Sebe sa páčim taký, aký som a som na seba hrdý.

Martin

PRVÉ DNI NA BANKOVE SOM BOL SMUTNÝ, PRETOŽE SOM NEMOHOL BYŤ S RODINOU, S KAMARÁTMI, NEMAL SOM VOĽNÝ PRIESTOR, BOL SOM ZATVORENÝ MEDZI ŠTYRMI STENAMI, SEDEM DNÍ SOM NEMOHOL ÍŠŤ VON, PRETOŽE SOM MAL ADAPTAČKU. PLAČAL SOM TAK, ABY MA NIKTO NEVIDEL. VEĽMI MI CHÝBALA RODINA. PRVÉ DNI NA BANKOVE SOM LEN PREMÝŠĽAL, ČI NEMÁM UTIEČŤ. NO ZVYKOL SOM SI. TERAZ SOM RÁD, ŽE SOM NA BANKOVE, PRETOŽE SOM SA ZMENIL. JE TO PRE MŇA VEĽKÁ ZMENA. PRIŠIEL SOM NA TO, ŽE NA BANKOVE JE MOJE MIESTO. NA BANKOVE SOM SA NAUČIL KOMUNIKOVAŤ SO STARŠÍMI ĽUĎMI. PRI KOMUNIKÁCII UŽ NIE SOM AGRESÍVNY. VEĽMI SI VÁŽIM UČITEĽOV A VYCHOVÁVATEĽOV, PRETOŽE OD PRVEJ CHVÍLE SA KU MNE DOBRE SPRÁVALI A PRESVIEDČALI MA, ABY SOM PRESTAL FETOVAŤ.

NA FETE SOM BOL ZÁVISLÝ, ALE BANKOV MI POMOHOĽ, ABY SOM PRESTAL. NAUČIL SOM SA OVLÁDAŤ A POSLUCHAŤ RODINU. MYSLÍM SI, ŽE NA BANKOVE SOM DOSTAL ROZUM. POVEDAL SOM SI, ŽE MUSÍM PRESTAŤ KRADNÚŤ, MUSÍM CHODIŤ DO ŠKOLY, PRETOŽE NECHCEM, ABY SA MOJI STARÍ RODIČIA DOSTALI KVÔLI MNE DO BASY. ZAČAL SOM NOVÝ ŽIVOT, BEZ FETU, ZAČAL SOM ŠPORTOVAŤ. NAUČIL SOM SA VEĽA NOVÝCH VECÍ A TIEŽ PRACOVAŤ V KOLEKTÍVE. VEĽMI VEĽKÉ ĎAKUJEM PATRÍ UČITEĽOM I VYCHOVÁVATEĽOM.
KAROL

Na Bankove som sa naučil/a ...

... hrať ping-pong a hokejbal. Naučil som sa nerobiť problémy, prestal som fajčiť, nekradnem. Samozrejme, začal som chodiť do školy. Začal som sa správať oveľa lepšie, ako som sa správal doma. Mám tu dobrých kamarátov. Keď som prišiel na Bankov, mal som strach. Po týždni som si zvykol. Čo mi Bankov zobral? Cigarety, pálenku, kamarátov, mamu, otca, sestry. Na Bankove sú dobrí vychovávatelia, ktorým za všetko ďakujem. Určite moje poďakovanie patrí aj učiteľom. Najviac by som chcel poďakovať vychovávateľkám z 5. výchovnej skupiny, pretože ma veľmi veľa naučili.

NN

... že nemám fetovať, piť alkohol, nemám počúvať kamarátov a nemám nikomu veriť. Určite som pochopil, že radšej mám dať na rady dospelých. Pochopil som, že nemám utekať zo zariadenia, pretože sa to dá vydržať. Ďakujem pánovi Ivanovi a pani Dáške a ostatným vychovávateľom, pretože mi to pomohli pochopiť. Bankov mi zobral moju mamu, mojich súrodencov a zobral mi aj kamarátov. Keď som prišiel prvýkrát na Bankov, cítil som sa opustený. Časom som si zvykol. Myslím si, že ak by som bol ešte doma, neviem, ako by som dopadol, pretože tu sa nemôže fetovať, kraďnúť. Myslím si, že Boh ma potrestal za moje priestupky.

Roman D.

Bankov ma naučil veľa dobrých vecí, napr. už nefetujem, nefajčím, naučil som sa hrať ping-pong. Keď som prvýkrát chytil pingpongovú raketku do ruky, tak som si povedal: „Jaj, Bože, musím sa naučiť hrať ping-pong.“ Bankov mi zobral rodinu, úsmev, radosť. Keď mi prvýkrát dala pani Dáška plachtu a obliečku, aby som si ju navliekol na paplón, ja som sa zatváril ... ČO? ... Toto mám urobiť sám? Ved' to neviem! Doma som nikdy takéto veci nerobil. Pani Dáška mi len povedala, že to nevadí, to sa naučíš. Postupne ma to naučila. Večer mi dala metlu, handru, vedro, saponát, kefu a mal som ísť robiť rajóny. ČO? Bolo to niečo, čo som nikdy doma nerobil.

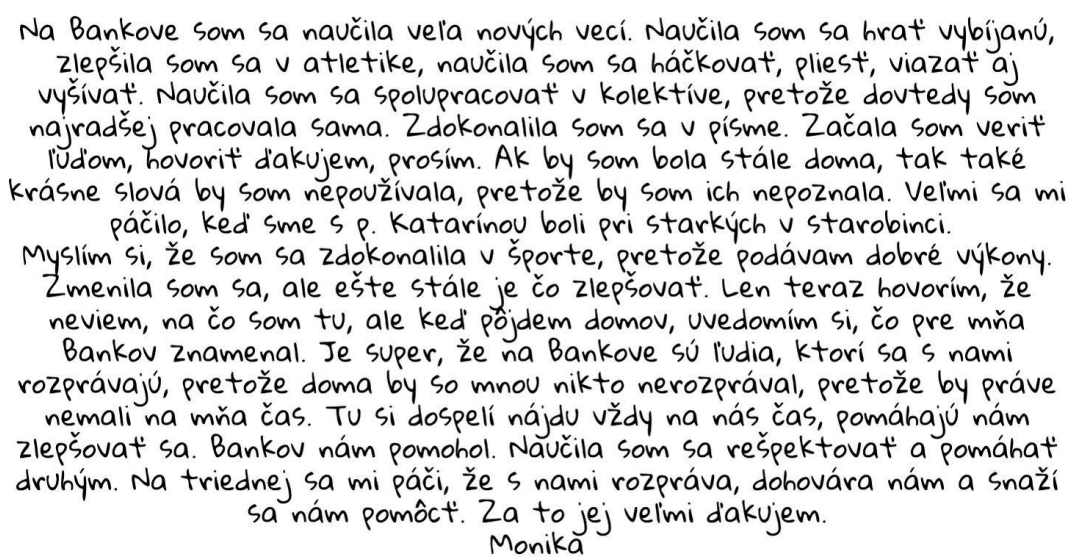
Na Bankove mám rád pani Martinku. Neviem prečo, ale mám ju veľmi rád. Tiež mám rád pani Katarínu, pretože sa dá s ňou porozprávať a niekedy sa poriadne zakecáme. Na Bankove by som vymenil ihrisko, aby sa tam dalo dobre hrať.

NN

BANKOV MA NAUČIL VEĽMI VEĽA. Naučil ma, že to, čo som robil doma a ako som sa správal, bolo zlé. Keď som prišiel na Bankov, bolo mi strašne smutno za rodičmi, hlavne za otcom. Každý večer (aj teraz) som nad sebou premýšľal a hovoril som si, že mohol som ostať pri svojej rodine, mohli sme chodiť na výlety a boli by sme šťastnou rodinkou. Na Bankove sa mi páči, že aj keď sme zlí, všetci nám tu chcú dobre - vychovávateľa, učiteľa - proste všetci dospelí, aj pán riaditeľ, i pán zástupca. Asi by sa niekto opýtal, čo mi Bankov zobral?

Tak toho je veľmi veľa. Zobral mi voľnosť, už nemôžem robiť, čo chcem a kedy chcem. Aj keď sa stretávam a volám si s rodinou, Bankov mi zobral rodinu. Viem, že ak by nebolo Bankova, bol by som asi teraz niekde vonku, flákal by som sa, nepočúval by som rodičov. Ktovie, možno by som začal krahnúť ... Som rád, že som na Bankove, lebo za tých 8 mesiacov, čo som tu, zistil som, že radšej som mal rodinu poslúchať a pravidelne chodiť do školy.

Marek

Na Bankove som sa naučila veľa nových vecí. Naučila som sa hrať vybíjanú, zlepšila som sa v atletike, naučila som sa háčkovať, pliesť, viazať aj vyšívať. Naučila som sa spolupracovať v kolektíve, pretože dovtedy som najradšej pracovala sama. Zdokonalila som sa v písme. Začala som veriť ľuďom, hovoriť ďakujem, prosím. Ak by som bola stále doma, tak také krásne slová by som nepoužívala, pretože by som ich nepoznala. Veľmi sa mi páčilo, keď sme s p. Katarínou boli pri starkých v starobinci. Myslím si, že som sa zdokonalila v športe, pretože podávam dobré výkony. Zmenila som sa, ale ešte stále je čo zlepšovať. Len teraz hovorím, že neviem, na čo som tu, ale keď pôjdem domov, uvedomím si, čo pre mňa Bankov znamenal. Je super, že na Bankove sú ľudia, ktorí sa s nami rozprávajú, pretože doma by so mnou nikto nerozprával, pretože by práve nemali na mňa čas. Tu si dospelí nájdu vždy na nás čas, pomáhajú nám zlepšovať sa. Bankov nám pomohol. Naučila som sa rešpektovať a pomáhať druhým. Na triednej sa mi páči, že s nami rozpráva, dohovára nám a snaží sa nám pomôcť. Za to jej veľmi ďakujem.

Monika

Na Bankove som sa naučil byť slušný, nenadávať iným, naučil som sa lepšie športovať a učiť sa. Tiež som sa naučil pomáhať druhým a rozprávať sa s inými. Bankov mi zobral rodinu, kamarátov, krstnú mamu a slobodu. Na Bankove sa mi nepáči budova a ako sa poniektorí správajú. Páči sa mi, že deti sa chcú zlepšiť, navzájom si pomáhajú. Nepáči sa mi, že nás musia stále strihať a nemôžeme nosiť vlastné veci. Samozrejme mi prekáža, že nemôžeme ísť von kedy chceme.

Štefan

Na Bankove som 5 mesiacov. Zažil som veľa nových a zaujímavých vecí, napr. musíme sa slušne správať - to ma naučil hodnotiaci systém a pomohol mi zmeniť sa k lepšiemu. V škole sa mi najviac páči, že sa učíme veľa básní, dokážem pochopiť nové učivo a nemám z toho nervy. Som rád, že som tu, dokážem si vážiť ľudí, pretože predtým som to nevedel. Najviac sa mi páčilo, ako sme so skupinou vyrábali a skúšali nové veci. Zistil som, že ak som trpezlivý, výrobky potom vyzerajú pekne a iní z toho majú radosť. Nepáči sa mi, že sa na skupine občas hádame, ale aj tak mám svoju skupinu veľmi rád. Zistil som, že čím dlhšie som tu, tým viac mi chýba moja rodina, hlavne kamaráti. Niekedy mám pocit, akoby som tu mal byť navždy. Ale tak to nie je, viem, že raz odtiaľto odídem. Veľmi sa na ten deň teším.

Bankov mi hlavne ukázal, že si máme vážiť svoju rodinu nielen tu, ale aj doma. Vážim si hlavne vychovávateľov z našej skupiny, ale aj tých, ktorí občas zastupujú. Teší ma, že som spoznal veľa nových kamarátov a veľa dobrých ľudí. Na Bankove nie je až tak zle, ale nie je to také ako keď sme doma. Na Bankov nikdy nezabudnem. Nepáči sa mi, že sa musíme učiť, ale aj to zvládnem. Mám rád Bankováčiky, ktoré vytvára pani Janka. Je to veľmi milá pani a veľmi pracovitá. Vždy si dá záležieť, keď píše Bankováčik, pretože chce, aby vyzeral čo najlepšie.

Igor

Moje letné prázdniny som išla domov k rodičom 26.6.2020. S Na letné prázdniny som išla domov k rodičom 26.6.2020. S rodinou som zo začiatku bola viac času než s kamarátmi. Po pár dňoch som prestala vnímať čas a flákala sa po nociach s partiou. Domov som chodievala tak neskoro, ako moji kamaráti. Mama mi dohovárala, no ja som ju ignorovala. Doma som bola cez deň, pomáhala som mame a sestre s upratovaním. Mama mi niekedy nedovolila ísť vonku, no ja som sa spýtala otca a on mi dovolil, no dakedy nie! Otec ma niekedy skríčal a ja som mala hlavu sklonenú k zemi a bola ticho. Keď si na to spomeniem, tak mi je do smiechu. Otec šiel do práce spolu so starším bratom Jarom, niektorí z dediny odišli do Prahy. S mamou som to nezvládala, tak som šla naspäť do RC Bankov spolu s mojou kurátorkou. Príchod z domova späť na Bankov bol smutný, pretože, ako sa hovorí: "všade dobre, doma najlepšie". Prijala ma moja kmeňová vychovávateľka, pani Ivánka. Bola som izolovaná 5 dní, pretože vo svete sa odohráva COVID-19. Po piatich dňoch sme išli na tábor do RC Bačkov. Ten deň nám polícia doviezla moju kamarátku Evelínu. Na tábor sme išli Vlado, Jozef, Štefan, ja a mali sme tam prežiť dva týždne. Prvý týždeň s nami bola pani Helenka a pani Janka. Na druhý týždeň k nám prišiel pán František a pán Michal. Stevo a ja sme utiekli s tromi chlapcami a s dvoma dievčatami. Na druhý deň nás chytili a nechodievali sme vonku. Prišli sme na Bankov a ja a Evelína sme boli na izolácii. Po niekoľkých dňoch sme išli na našu skupinu a čakali na príchod dievčat. V Bačkove sa mi až tak nepáčilo, na Bankove je krajšie prostredie, je tu viac možností na výlety. Viac samostatnosti nad 15 rokov, jednoducho väčšie mesto.

Budem na sebe pracovať. Dala som si cieľ slušne sa správať k ľuďom. Zatiaľ sa mi to nedarí, ale budem krok po kroku pokračovať k lepšiemu spolunažívaniu.

Sandra

Najlepší učiteľ je ...

vtipný, rozumný, pohodový, radca, starostlivý, úprimný, ak má zlú náladu. Mal by dávať veľa úloh, malo by sa dať s ním porozprávať, mal by rozprávať svoje doterajšie zážitky, mal by veriť v dobré detské vlastnosti, nemal by chodiť do triedy zafajčený, mala by byť s ním dobrá spolupráca.

RC Bankov
1. poschodie

Najlepší vychovávateľ je ...

vtipný, chápaný, je poradcom a športovcom. Mal by sa vedieť porozprávať, mal by deťom kupovať, čo chcú, mal by rozosmievať deti, nemal by im všetko dovoliť, len to, čo dovoľujú pravidlá, svoju zlú náladu by nemal prenášať na deti, mal by sa vedieť deťom zdôveriť, mal by vykonávať všetky činnosti spolu s deťmi, mal by deťom dôverovať.

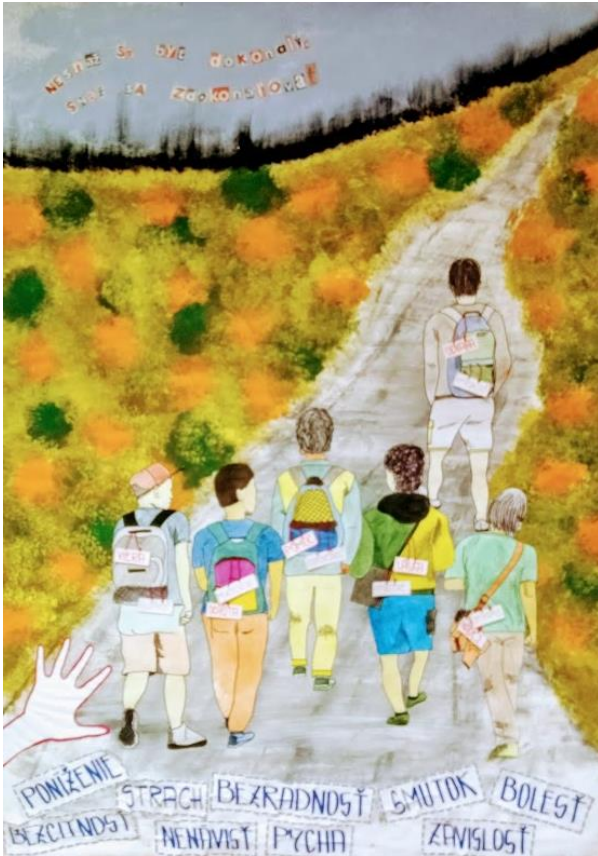

RC Bankov
3. poschodie

Príbehy a príhody od septembra 2020

KÝM SOM BOL, KTO SOM A KAM SMERUJEM

Karol & pani Š.

... bola téma nášho programu na septembrovej celoustavnej komunite. Príprava a nácvik bol pre nás ťažký. Stále sme odmietali, kvôli tomu sme mali pokarhania, Števo a Vlado sa aj pobili ... Pripravovali sme sa celý september. Pani Š. prišla s nápadom, aby sme spoločne spievali pesničku Ráno ... úplná hrôza ... tá hanba ... strápníť sa pred všetkými. Ani náhodou! A ešte, že máme hrať scénu. Úplne vylúčené!

Nič sme nevymysleli a s ničím, čo vymysleli naše vychovávateľky, sme nesúhlasili. Napriek všetkému sme sa do toho pustili. Sme veľkí trémisti, preto bolo pre nás prijateľné, že natočíme video o tom, kým sme boli ... ako sme sa k iným zle správali, akí sme boli zbabelí, keď sme videli, ako niekomu ubližujú, ako nám bolo ľahostajné, keď niekto potreboval pomoc. Video o tom, že chceme byť iní, lepší, odvážnejší a dobrí kamaráti.

Na „filmovačku“ v exteriéri sme sa mohli obliecť do civilu. Vlastné oblečenie nás na okamžik dostalo tam, kým sme boli a fakt sme chvíľu rozmýšľali, že by nebolo zlé si „povyraziť“. Riadne to s nami lomcovalo, ale našťastie sme pokušeniu odolali, večer sa ku všetkému priznali a boli sme radi, že sme neušli. Pri natáčaní sa Števo s Vladom tak vžili do svojich rol šikanistov, že sa aj naozaj, nielen akože, pobili.

Ja som vo filme obeťou šikanovania a viacerí mi povedali, že som to zahral dobre. Herecké vlohy potvrdili aj všetci ostatní – presvedčivo zahrali strach, poníženie, zbabelosť, odvahu aj ochotu pomáhať.

Na komunite sme mali hroznú trému, strach, dlane sa nám potili, celé telo triaslo, hanbili sme sa, ale zvládli sme to. Bolo to plné emócií ... všetci pozorne sledovali a prežívali to spolu s nami.

Ďakujem všetkým, že si nás vypočuli. Hlavne sa chcem poďakovať pani Š. a pani P., že to s nami pri nácviku nevzdali, lebo skutočne to stálo za to! Pán Jožko nás po programe odmenil sladkosťou a povedal, že za 15 rokov, čo je na Bankove, taký skvelý program nevidel 😊.

Celoústavná komunita je jediná hromadná akcia povolená v rámci korona-režimu. To, o čom sa tam hovorí, asi nie je každému príjemné, ale ja som tešila, že konečne uvidím všetkých, že sa dozviem, ako si kto žije, ako sa darí deckám v iných skupinách, kto je lepší a kto sa lepším snaží byť.

Komunitu viedol Igor z druhej výchovnej skupiny (celkom mu to išlo, zdalo sa, že ani trému nemá 😊). V jednotke sa udiali „personálne“ zmeny – Erika odišla, aby sa o svoje bábätko lepšie postarať mohla, do skupiny prišla Vaneska. Dievčatá sú stále veľmi akčné, no najviac vtedy, keď to nie je vhodné – v noci. Preto sa aj stalo, že celkovo sa im iba „zemiakové“ miesto ušlo – boli najlepšie z najhorších. Chlapci z druhej skupiny sú ešte stále na „návšteve“ v trojke, kde si vzájomne pomáhajú, vedia sa ospravedlniť po konflikte a zvyčajne sa dobre zabávajú – večer by si ale mohli dať „pohov“ 😊.

Vychovateľom robí vrásky Martin a jeho záľuba v behoch na dlhé trate. Aj tu máme nováčikov – Vaneskinho brata Kevina a Jakuba.

V štvrtej skupine sú tiež dvaja „maratónci“, zvyšní štyria – Sedrik, Oskar, Robo a Mišo – spolu dobre vychádzajú, Oskar sa vie postarať o atmosféru dobrú.

Chlapci z 5-ky mali zlý mesiac – útek, mimoriadky, napätie a konflikty.

- ✓ **NAJlepšie dieťa** : učeň Mišo
- ✓ **NAJlepšia skupina** : 3. výchovná skupina
- ✓ **NAJlepšie hodnotenie** : 2. výchovná skupina
- ✓ **NAJčistejšia trieda** : 6-ka

tak, ako si predstavuje).

Pán zástupca, vedúci stolno-tenisového krúžku, vyjadril ľútosť nad tým, že sa ho kvôli správaniu nemôžu zúčastňovať momentálne najtalentovanejší žiaci zo 6. ročníka. O škole sme sa dozvedeli, že v piatom ročníku je pohoda, v šestke krízový stav, siedmáci sa do školy zodpovedne pripravujú, triedu vlastnou tvorbou ozdobujú a učitelia by radšej v bani robili ako vo veselej osmičke učili. Prváci na učňovke už vedia aranžovať smútočné vence, pokroky (nielen v aranžovaní) urobil hlavne Robo. U druhákov je to 50 na 50 – traja majú resty v správaní, Martin Š., Emil a Juraj boli pochválení.

Záverečnou bodkou celoústavnej komunity bol program žiakov 5. ročníka venovaný úcte a vďake starým rodičom.

Martin zo šiestej skupiny bol poslednýkrát na veľkej komunite – 10. november je jeho konečný deň v ústave, lebo podľa „papierov“ sa stáva dospelým (držíme palce, aby mu všetko vyšlo

STRETILA SOM RÓMA, PRI KTOROM SOM "ONEMELA"

V utorok, 10. novembra, prišiel Martin po „štartovné“. Doviezli ho jeho budúci švagrovia – Karol (mali sme tú česť osobne ho poznať 😊) a jeho brat Patrik (prišla aj mamka a tatko). Paťo sa veľa pýtal na náš ústav, spontánne hovoril svoj názor ... a ja som skoro spadla z nôh – hovoril plynule a spisovne po slovensky a dokonca bez rómskeho prízvuku.

Okamžite ma zaujal a zahájila som „krížový výsluch“. Dozvedela som sa, že nežije v obci, z ktorej pochádza, lebo nechce byť vylúčený zo spoločnosti tak, ako väčšina Rómov. Podľa neho za život Rómov môže naša spoločnosť, ktorá ich vytlačila na okraje miest a dedín. On sa však svojmu „osudu“ vzoprel a išiel si za svojím snom – chce žiť tak, ako žije väčšina Slovákov. Vyučil sa, robí v stavebníctve, má 26 rokov a iba jedného 3-ročného syna. S rodinou žije v bytovke v meste, ale keďže nechce, aby sa jeho syn hral na chodníku, plánuje postaviť dom s veľkou záhradou na vidieku. A vie plynule po slovensky! Netuším, či sa aj doma s rodičmi rozprával po slovensky alebo sa naučil sám, aby lepšie zapadol, ale podarilo sa mu to na jednotku s hviezdičkou. Keby som ho náhodne stretla na ulici a hodila s ním reč, ani by mi nenapadlo, že sa rozprávam s Rómom (vlastne mi pripomína pána Karola spred piatich rokov – mladý, štíhly, šumný ... sorry, Kajo, keď to náhodou čítaš 😊).

A prečo som vlastne bola natoľko unesená z Patrika? On kedysi stál na rovnakej štartovacej čiare, ako vy všetci – chalani a dievčatá z Bankova. Žil vo veľkej rodine, na osade, kde zábava má prednosť pred vzdelaním a prácou, kde platí, že chlapec sa stáva mužom iba vtedy, keď splodí dieťa (a najlepšie každý rok aspoň jedno ďalšie), kde všetci pijú, lebo sú šťastní, ale aj preto, že sú nešťastní ... On sa rozhodol, že chce žiť ináč ... možno nie je úplne blažený, možno sa toľko nezabáva, ale rozhodne je spokojnejší a právom hrdý na seba. Dokáže žiť úplne ináč, ako mu to ukázali jeho rodičia a starí rodičia. Musel prekonať množstvo prekážok, ale on vytrvalo a neochvejne kráčal stále za svojím cieľom. Musel vynaložiť dvojnásobné úsilie, aby získal uznanie, ale jeho to nikdy neodradilo. Musel sa veľa učiť, musel sa prispôbovať, musel sa mnohých vecí vzdať, ale on sám sa nikdy nevzdal. A verím, že to nikdy ani nevzdá.

**AJ VŠETKÝM VÁM PRAJEM, ABY STE MALI TAKÉ VEĽKÉ ODHODLANIE, AKÉ MÁ PATRIK ... NEOPAKOVAŤ CHYBY SVOJICH RODIČOV, PRARODIČOV, PRAPRARODIČOV, MENIŤ SEBA A SVOJ ŽIVOT, HLADAŤ ZMYSEL V SPRÁVNÝCH VECIACH, ...
... ABY STE SA UŽ NIKDY NEMUSELI HANBIŤ,
... ABY STE SA NECÍTILI MENEJHODNOTNÍ, PODRADNÍ, NESCHOPNÍ, HORŠÍ AKO VŠETCI OSTATNÍ,
... ABY STE SA STALI TÝMI, KTORÍ MENIA NIELEN VLASTNÝ ŽIVOT, ALE INŠPIRUJÚ K NOVEJ BUDÚCNOSTI ĎALŠÍCH.**

J.

Zo školskej kroniky

ODMENOVÁ AKCIA Kinovečer

Dňa 05.11.2020 v čase od 14:30 do 16:45 sa v sedmičke konala odmenová akcia. Posedenia, ktoré organizoval triedny učiteľ, sa zúčastnili traja žiaci.

Posedenie bolo venované novému školskému roku a zároveň bolo odmenou za snahu a doterajšie výsledky žiakov, ktoré sú až na menšie zlyhania zvyčajne na celkom dobrej úrovni. Po krátkom zhodnotení doterajšej práce sme sa rozlúčili s Patrikom, ktorý mal odchod naplánovaný na 16.11., a zároveň sme medzi nami privítali nového žiaka, Jakuba. Potom sme sa chvíľu venovali aj príprave výzdoby triedy a následne si žiaci pozreli film podľa vlastného výberu - vybrali si komédiu na hallo-weenskú tému.

Počas celého posedenia mali chlapci pred sebou pomerne bohaté pohostenie, boli disciplinovaní a slušne sa bavili.

Triedny učiteľ aj žiaci boli s posedením spokojní a akciu zhodnotili ako vydarenú.

triedny učiteľ, pán Michal

MIKULÁŠSKE POSEDENIE 7. ročníka

Dňa 07.12.2020 v čase od 15:00 do 17:00 sa konalo Mikulášske posedenie. Posedenia sa okrem triedneho učiteľa zúčastnili traja žiaci.

Posedenie bolo venované sviatku Mikuláša a zároveň bolo aj odmenovou akciou za usilovnosť a dobré výsledky žiakov. Zhodnotili sme si prvý štvrtrok školského roka a potom sme sa už venovali sviatku Mikuláša, jeho histórii a tradíciám. Z mnohých legiend o Mikulášovi sme si tri krátke prečítali. Na záver sme si prečítali Mikulášsku básničku.

Tiež sme si vyzdobili triedu v duchu Vianoc a Nového roka. Následne si žiaci pozreli film podľa vlastného výberu. Vybrali si film zo športového prostredia - vrcholovej gymnastiky. Chalani si pochutnali na občerstvení, drobnou pozornosťou - darčekom pre každého bolo kinder vajčičko s prekvapením.

triedny učiteľ, pán Michal

★ Vianočná besiedka - posedenie pri jedličke

V STREDU 16.12.2020 V ČASE OD 14:30 DO 16:00 SA V SIEDMOM ROČNÍKU KONALA VIANOČNÁ BESIEDKA - POSEDENIE PRI JEDLIČKE. ZÚČASTNILI SA HO VŠETCI TRAJA SIEDMACI, MODEROVAL TRIEDNY UČITEĽ, PÁN MICHAL. POSEDENIE BOLO VENOVANÉ NADCHÁDZAJÚCIM, NETRPEZLIVO OČAKÁVANÝM VIANOČNÝM PRÁZDNIAM A SVIAHKOM S NIMI SPOJENÝM - VIANOCIAM A NOVÉMU ROKU. ŽIACI SA TÝCHTO PRÁZDNIH NEVEDELI DOČKAŤ, KEĎŽE POKRAČUJÚCE VÍRUSOVÉ OBDOBIE IM NEUMOŽŇOVALO ODÍŠŤ NA JESENNÉ PRÁZDNIKY, PRÍP. VÍKENDY, ČI ZÚČASTŇOVAŤ SA BEŽNÉ PLÁNOVANÝCH AKCIÍ A VÝLETOV MIMO RC V RÁMCI ŠKOLY ALEBO VÝCHOVY. NÁVŠTEVY ŽIAKOV KVÔLI PANDÉMII COVID-19 TAKTIEŽ POVOLENÉ NEBOLI, TAKŽE NA SVOJICH NAJBĽIŽŠÍCH SA VEĽMI TEŠILI.

PO ÚVODNOM PRIVÍTANÍ SME SA CHVÍĽU ROZPRÁVALI O VIANOČNÝCH SVIAHKOCH, O ICH ZVYKOCH, OBYČAJOCH, TRADÍCIÁCH, O TOM, ČO BY NEMALO CHÝBAŤ NA ŠTEDROVEČERNOM STOLE A MOŽNO AJ POD VIANOČNÝM STROMČEKOM. SPOMENULI SME AJ VĚSELÝ POSLEDNÝ DEŇ V ROKU - SILVESTER, PO ŇOM PODOBNE PRVÝ DEŇ V ROKU - NOVÝ ROK A KONCOM PRÁZDNIH SVIAHKOV TROCH KRÁĽOV. NEZABUDLI SME ANI NA VIANOČNÉ, ČI NOVOROČNÉ VINŠE A KOLEDY. ZÁROVEŇ SME SI ŽASPOMÍNALI A PREHODNOTILI STARÝ ROK A DO NOVÉHO ROKA 2021 SI ZAPRIALI VŠETKO DOBRÉ. NASLEDOVALA JEDNA Z MNOHÝCH POPULÁRNYCH VIANOČNÝCH PIESŇÍ. POTOM POSTUPNĚ ZAZNIEVALI PESNIČKY S KLIPMI NA ŽELANIE JEDNOTLIVÝCH CHLAPCOV. KAŽDÝ MAL MOŽNOSŤ VYBRAŤ SI TO, ČO RÁD POČÚVA - AJ TAKÉTO MALÉ SPLNENÉ ŽELANIA SA CHLAPCOM RÁTAJÚ. IGOR NÁM DOKONCA AJ ZATANCOVAL NA ELECTRO HOUSE. MUŠELI SME UZNAŤ, ŽE MU TO OZAJ IDE. SPOLOČNE SA NÁM PODARILO NAVODIŤ PRÍJEMNÚ VIANOČNÚ NÁLADU A ATMOSFÉRU. V ZÁVERE POSEDENIA SME SI EŠTE RAZ ZAPRIALI PRÍJEMNÉ PREŽITIE SVIAHKOV A CELÝCH VIANOČNÝCH PRÁZDNIH A ZÁROVEŇ BOLI ŽIACI UPZORNENÍ NA ROZUMNÉ TRÁVENIE VOĽNÉHO ČASU POČAS NICH.

TRIEDNY UČITEĽ, PÁN MICHAL

POPOLUDNIE S HUDBOU

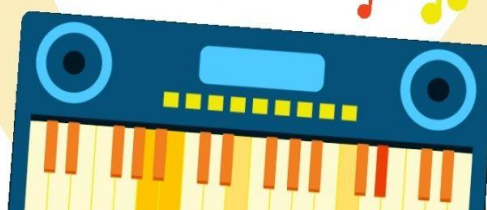
DŇA 04.02.2021 V ČA-SE OD 15:00 DO 16:45 SA KONALO HUDBNÉ POPOLUDNIE 7. ROČ- NÍKA. POSEDENIE OR- GANIZOVAL TRIEDNY UČITEĽ SIEDMAKOV. ZÚČASTNILI SA HO TRAJA ŽIACI: JAKUB, IGOR A MARTIN. POSEDENIE BOLO VE- NOVANÉ UKONČENIU PRVÉHO POLROKA ŠK. ROKA A ZÁROVEŇ MALO BYŤ AJ ODMĚ- NOVOU AKCIOU ZA UPLYNULÉ OBDOBIE.

KVÔLI POMERNE ZĽEMU HODNOTENIU ZA POSLEDNÉ TÝŽDNE U DVOCH ŽIAKOV V ŠKOLE AJ VO VÝCHOVE, TÝKAJÚCE SA PREDOVŠETKÝM SPRÁVANIA, SME AKCIU SI- CE REALIZOVALI, ALE NEPOKLADALI ZA OD- MĚNOVÚ, SKÔR MOTIVAČNÚ. ZÁROVEŇ BOLI CHLAPCI UPOZORNENÍ NA SVOJE VÝKYVY V

SPRÁVANÍ A OBOZNÁMENÍ S TÝM, ŽE JEDINE V PRÍPADE NÁPRAVY BUDÚ MOŽNÉ OD- MĚNOVÉ AKCIE AJ V NASLEDUJÚCOM OBDOBÍ. MARTIN MÁ AŽ NA MENŠIE ZLYHANIA SPRÁVANIE NA CELKOM DOBREJ ÚROVNI. OKREM ZHODNOTENIA SPRÁVANIA SME PREHODNOTILI AJ PROSPECH A DOCHÁDZKU ZA CELÝ PRVÝ POLROK.

PO KRÁTKOM ÚVODNOM ZHRNUTÍ SME SA VENOVALI HLAVNEJ NÁPLNI POPOLUDNIA. V ÚVODE SME SPOMENULI, AKÉ MIESTO MÁ V NAŠOM ŽIVOTE HUDBA A OBOZNÁMILI SA SO ZÁKLADNÝMI HUDBNÝMI ŽÁNRAMI REZONUJÚCIMI ZA POSLEDNÉ DESAŤROČIA. POČAS PRVEJ POLHODINY SME POZORNOSŤ SÚSTREDILI HLAVNE NA NAJVÝRAZNEJŠIE MEDZNÍKY V HUDBNOM SVETE PŘIBLIŽNE OD 50. ROKOV MINULÉHO STOROČIA AŽ DO SÚČASNOSŤ. V SÚVISLOSTI S TÝM SME SA ZAMERALI NA CELOSVETOVO ZNÁMYCH INTERPRETOV A HUDBNÉ SKUPINY, KTORÉ V MNOHOM ZNAMENALI PŘELOM V HUDBE. TENTO PŘIEZ HUDBOU CHLAPCOV ZAUJAL, ZAPÁJALI SA AJ NA ZÁKLADÉ VLASTNÝCH POZNATKOV A POZNATKOV Z DOMÁCEHO PŘOSTREDIA. INFORMÁCIE NA DANÚ TĚMU A HUDBNÉ UKÁŽKY S FOTOGRAFIAMI, ČI KLIPMI SME ČĚRPALI AJ Z WEBOVÝCH STRÁNOK. DO TOMTO PŘEHLADE SME PŘEŠLI NA ŽELANIA CHLAPCOV - KAŽDÝ MAL MOŽNOSŤ VYBRAŤ SI TO, ČO RÁD POČÚVA. POSTUPNE TAK ZAZNIEVALI PESNIČKY S KLIPMI NA ŽELANIE JEDNOT- LIVÝCH CHLAPCOV. ICH REPERTOÁR TVORIA HLAVNE PIESNE RÓMSKE, ALE AJ PIESNE SLOVENSKE, ČI ZAHRAŇIČNÉ RÓZNYCH, V SÚČASNOSTI POPULÁRNYCH ŽÁNROV. SÚČASŤOU POSEDENIA BOLO AJ POGOSTENIE – SLANÉ AJ SLADKÉ, NECHÝBALI ANI NÁPOJE. TRIEDNY UČITEĽ AJ ŽIACI BOLI S POSEDENÍM SPOKOJŇI A AKCIU ZHODNOTILI AKO VYDARENÚ. AKCIA PŘISPĚLA K UTUŽENIU VZÁJOMNÝCH VZŤAHOV V KOLEKTÍVE.

triedny učiteľ, pán Michal

Velkonočné posedenie spojené so stolnoteniskovým zápasom

V stredu 31.03.2021 v čase od 10:45 do 13:15 sa konalo **VELKONOČNÉ POSEDENIE** žiakov 7. ročníka spojené so stolnoteniskovým zápasom. Celá akcia prebiehala v VII.A triede. Posedenie organizoval triedny učiteľ a zúčastnili sa ho dvaja žiaci: Igor a Martin.

Posedenie bolo venované nadchádzajúcim velkonočným prázdninám a velkonočným sviatkom. Cieľom akcie bolo aj navodenie príjemnej predvelkonočnej nálady a atmosféry. Žiaci sa aj na tieto prázdniny tešia, hoci pretrvávajúci núdzový stav spojený s vírusovým obdobím im neumožňuje odísť do domáceho prostredia.

Po úvodnom privítaní sme sa chvíľu rozprávali o sviatkoch jari – o Veľkej noci, o zvykoch, obyčajoch, tradíciách, o tom, čo by nemalo chýbať na velkonočnom stole. Následne po krátkom pripomenutí a zhrnutí základných pravidiel hry sa chlapci rozohrali v pingpongu a mohol začať samotný zápas. Zahrali si zápas na tri sety, pričom si body počítali sami. Na správnosť počítania bodov a dodržiavanie pravidiel – regulárnosť hry - dohliadal triedny učiteľ. Zápas skončil výsledkom 3:0 na sety pre Martina. Ako víťaza ho čakala malá sladká odmena.

Následovalo posedenie s pohostením, popritom sme si nezapomeli pripomenúť velkonočné vinše, koledy a básničky, či všeobecne známe tradičné velkonočné symboly, akými sú napr. velkonočné vajíčko – kraslica, korbáč, bahniatka. Zároveň sme si ozrejmili, prečo je Veľká noc „putujúcim“ sviatkom, keďže jej termín sa každý rok mení v rozmedzí od 22.03. do 25.04. Pozreli sme si krátke videá zamerané na zdobenie vajíčok rôznymi technikami, či spôsobmi. Dokončili sme nástenku s tematikou Veľkej noci. V ďalšej časti si mohli chlapci z webu vybrať to, čo radi počúvajú. Nasledovali ďalšie, už nesúťažné kolá v stolnom tenise, do ktorých sa zapojil aj triedny učiteľ.

V závere posedenia sme si zapriali príjemné prežitie sviatkov a celých velkonočných prázdnin.

triedny učiteľ, pán Michal

UČEBŇA
VÝTVARNEJ
VÝCHOVY

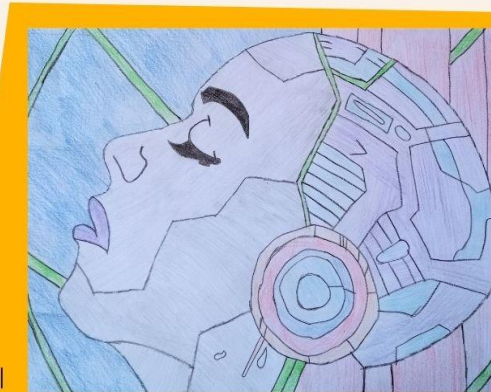
VÝTVARNÁ SÚŤAŽ ŽIAKOV ZŠ

V PRIEBEHU TOHTO ŠKOLSKÉHO ROKA SA POČAS MESIACOV OKTÓBER 2020 – APRÍL 2021 KONALA VÝTVARNÁ SÚŤAŽ ŽIAKOV ZŠ V DVOCH KATEGÓRIÁCH, KAŽDÁ MALA DVE TÉMY:
I. KATEGÓRIA – MLADŠÍ ŽIACI (3. - 6. ROČNÍK): ZEM JE LEN JEDNA / NÁŠ VESMÍR, ŽIVOTNÉ PROSTREDIE A JA.

II. KATEGÓRIA – STARŠÍ ŽIACI (7. - 9. ROČNÍK): ČLOVEK A TECHNIKA / ARCHITEKTÚRA, ČAROVNÉ SLOVENSKO. SÚŤAŽ BOLA REALIZOVANÁ NA ZÁKLADE PROPOZÍCIÍ, KTORÉ PRED ZAČIATKOM ŠKOLSKÉHO ROKA PRIPRAVIL NÁŠ BÝVALÝ P. UČ. KAROL. DO SÚŤAŽE SA MOHLI PRIEBEŽNE POČAS ŠKOLSKÉHO ROKA ZAPOJIŤ VŠETCI ŽIACI ZŠ. VÝTVARNÝM PRÁCAM NA JEDNOTLIVÉ TÉMY SA ŽIACI VENOVALI A REALIZOVALI ICH NA HODINÁCH VÝTVARNEJ VÝCHOVY, PRÍP., POKIAĽ TO ČAS DOVOLIL, AJ NA HODINÁCH TKC A PSP. PRI TVORBE SVOJICH PRÁC MOHLI VYUŽIŤ IM BLÍZKE RÔZNE ZÁKLADNÉ – PLOŠNÉ VÝTVARNÉ TECHNIKY POŽÍVANÉ PRI VÝTVARNOM STVÁRŇOVANÍ - KRESBA (CERUZOU, PASTELOM, FIXKOU) A MALBA (TEMPEROU, AKVARELOM), PRÍP. ICH KOMBINÁCIE, PRÍČOM SA DÓRAZ KLÁDOL NA KREATIVITU – TVORIVOSŤ, PREDSTAVIVOSŤ, ČI FANTÁZIJU ŽIAKOV. KEĎŽE K DISPOZÍCII SME MALI AJ NOTEBOOK A DATAPROJEKTOR, MOTIVÁCIU, ČI INŠPIRÁCIU NÁM BOLI AJ VÝTVARNÉ PRÁCE DOSTUPNÉ NA INTERNETE.

PO TRIEDNYCH KOLÁCH SÚŤAŽE, KTORÉ PREBEHLI V PRVEJ POLOVICI APRÍLA, DO ŠKOLSKÉHO KOLA SÚŤAŽE CELKOVU POSTÚPILO 22 ŽIAKOV (17 ŽIAKOV SÚŤAŽNE A 5 ŽIAKOV NESÚŤAŽNE, NAKOLKO V PRIEBEHU ŠKOLSKÉHO ROKA ODIŠLI). CELKOVU IDE O 65 VÝTVARNÝCH PRÁC ŽIAKOV (41 PRÁC V I. KATEGÓRII A 24 PRÁC V II. KATEGÓRII), Z KTORÝCH 10 PRÁC BOLO NESÚŤAŽNÝCH - NEHODNOTENÝCH. SÚŤAŽ SA KONALA POD VEDENÍM VYUČUJÚCICH VÝTVARNEJ VÝCHOVY. POROTA URČOVALA HLASOVANÍM PORADIE PRVÝCH TROCH MIEST. pán učiteľ, Michal

KURZ

„AKO SI CHRÁNIME ŽIVOT A ZDRAVIE V MIMORIADNYCH SITUÁCIÁCH“

Kurz sa uskutočnil v stredu 12.05.2021 pre všetkých žiakov ZŠ. Prebiehal v komunitnej miestnosti pod vedením p. uč. Michala. Kurzu sa zúčastnilo 17 žiakov z celkového počtu 19 žiakov ZŠ, ktorí absolvovali teoretickú a praktickú časť. Súčasťou teoretickej prípravy bolo riešenie mimoriadnych situácií v rámci civilnej ochrany. Žiaci sa oboznámili so základnými postupmi spojenými s prípadmi ohrozenia civilného obyvateľstva, evakuáciou a základnou orientáciou v priestore.

Základnou súčasťou praktickej prípravy žiakov bola zdravotná príprava zameraná na poskytnutie prvej pomoci v rôznych kritických situáciách. Všetci žiaci boli postupne teoreticky aj názorne oboznámení s poskytnutím prvej pomoci pri zastavení dýchania a krvného obehu - s masážou srdca spojenou s umelým dýchaním z pľúc do pľúc a pri úrazoch - so správnou stabilizovanou polohou. Následne sme sa oboznamovali aj s ďalšími postupmi poskytovania prvej pomoci v rôznych situáciách - znehybňovanie a ošetrovanie poranených končatín a ošetrovanie rôznych poranení a zlomenín, zastavenie krvácania, prvá pomoc topiacej sa osobe, pri strate vedomia a pri popáleninách a úpaloch.

Oboznámili sa s lekárničkou a jej vybavením, pripomenuli si dôležité telefónne čísla - tiesňové linky.

Záver kurzu patril vyhodnoteniu a krátkym videám zameraným na odborné poskytnutie prvej pomoci pri zastavení dýchania a krvného obehu. Žiaci si vypočuli slovenskú pieseň KPR a tak sa zoznámili s prístrojom, ktorý slúži na kardiopulmonálnu resuscitáciu - oživovanie. V každej triede sa našli žiaci, ktorí k zadaným úlohám pristupovali so záujmom.

**PRI POSKYTOVANÍ POMOCI NIKDY
NEOHROZTE SEBA SAMÉHO“ ... A TAKTIEŽ
NEZABÚDAJTE NA PREVENTÍVNE
PREHLIADKY, SVOJ PREUKAZ POISTENCA,
PRÍP. POZNAJTE SVOJU KRVNÚ SKUPINU.**

pán učiteľ, Michal

Na narodenky sa u nás nezabúda ...

KAROL 15TH BIRTHDAY

Svoje narodeniny som oslávil na Bankove. Bolo to peklo, lebo v tento deň som chcel byť s kamarátmi a s rodinou. Ale dajako som to prežil. Na mojej oslave bola dobrá atmosféra. Chcem sa poďakovať pani Š. za tortu, pani P. a všetkým mojim spolubývajúcim za darčeky. Mali sme keksíky, čipsy, limonády, popcorn. Ďakujem celej skupine za príjemný deň a za to, že to so mnou zvládali.

Tento čávo má 15 rokov

Narodeniny som mal 11.3.2021, ale nemohol som osláviť ten deň, lebo som mal zlé hodnotenie. Oslávil som o 6 dní neskôr. Mali sme tam čipsy, všelijaké keksy, oriešky, pukance, mirindu, coca-colu, džus. Pani praktikantka upiekla koláče - banánový trojuholník a druhý bol s jahodovou náplňou. Všetko sme spapali a aj iných ponúkli (pani sociálnu, pani psychologičku a ďalších gratulantov mimo skupiny). Oslava sa mi páčila, lebo sme tam boli celá skupina, srandovali sme a všetci boli milí. Oslavu sme robili s pani P. na polovicu a to bol darček od nej. Ďakujem krásne :). Od pani S. som dostal fotoknihu. Ďakujem jej a aj pánovi Jožkovi za čokoládu a blahoželenie, pánovi Tomášovi za sprej a objatie.

Sebastián

Happy Birthday,

NAŠA BUDÚCA MAMIČKA OSLÁVILA 16 ROKOV

Evelína mala narodeniny 4. novembra, ale oslavovali sme až v nedeľu ôsmeho. Na oslave bola pani Ivanka. Mali sme pohostenie - tortu, kapučíno, čipsy, koláč, slaninové chrumky ... Všetky sme Evelíne zablahoželali a sadli si okolo stola. Okrem mňa a Vanesy - my sme trucovali :(Počúvali sme pesničky. Evelína s nami oslavovala naposledy. Odchádza, aby sa naučila opatrovať svoje bábätko. Prajeme jej všetko dobré v živote, veľa šťastia a aby bola zdravá ona aj jej dieťaťko.

Evelin!

Narodil som sa pred 16 rokmi a moje narodenie sme oslávili na deň presne. Cítil som sa veľmi dobre preto, lebo mi prišla gratulovať aj moja láska Monika. Blahoželali mi naši chlapi, pani Janka² a Apolónia. Na oslave bola veľmi príjemná atmosféra, pani Janka bola veľmi spokojná. Dostal som športové topánky, tričko, fotoknihu, od dievčat sprej a sprcháč. Ďakujem všetkým. Oslava sa mi síce veľmi páčila, ale nikdy by som už nechcel byť v deň mojich narodením zavretý v ústave. Teším sa na oslavy doma s rodinou.

Daniel

Stalo sa vo výchove

17 dní v karanténe

Áno, je to tak, korona vírus a karanténa nám zmenili život. Nič sa zatiaľ nemení, je to len horšie a horšie. Bodaj by to tak aj nebolo. Korona vírus si našiel cestu aj k nám na Bankov a preto sme museli byť v karanténe. Môj prvý pocit, keď som sa dozvedela, že mám koronu, bol trápny. Keď mne a Silvii pán zdravotný oznámil, že sme pozitívne, tak sme sa rozosmiali ako bláznivé. Ja som aj tušila, že budem mať covid, pretože som mala príznaky. Najprv ma začala bolieť hlava, ako keby ma po nej niekto bil s varechou. Potom som v hrdle cítila, ako keby som mala pichliače. Zle sa mi dýchalo a niekedy som nemohla spať. Teplotu som vôbec nemala. Čuch aj chuť mi nezmizli. Zatiaľ čo ja a Monika sme ležali v posteli, tak Silvia si vyspevovala a šalila sa, pretože nemala žiadne príznaky.

Boli sme izolované desiaty deň a prišla k nám Evelína. Pán Jožko ju k nám odprevadil so slovami, že to „vyhrala“ a ona sa s nami začala lúčiť. Mala totiž ísť do Moraviec. Pán Miško jej hovorí, že má koronu a zostáva na izolačke. Chvilu sme si mysleli, že s nami sranduje, ale keď jej tam doniesli veci, tak sme pochopili. Každý deň sme sa vypytovali, kedy už konečne pôjdeme do školy a na vyučovanie. Mali sme na izolačke zostať iba desať dní a už bežal dvanásť a stále nič. Ja som sa veľmi tešila na odchod, mal mi prísť aj rozsudok o zrušení ústavky. A v tom nám pán vedúci povedal, že tam budeme ďalších sedem dní s Evelínou.

Vôbec som nechápala, prečo nás nechali na izolačke sedem dní. Ja som sa tam išla zošaliť. Nemohla som to tam vydržať. Už mi išli na nervy aj dievčatá. Keby nebolo pána Miška, tak na tej izolačke od nudy umrieme. Hrával s nami Bingo, museli sme sa aj poučiť, robili sme osemsmernky. Bol ako naša veľmi veľká mama. Aj stále je. A za to mu patrí ďakujem. A to isté aj pani Helenke, ktorá to s nami už nemohla vydržať ;), pánovi zdravotnému, ktorý sa o nás staral celý čas a jeden víkend bol aj náš vychovávateľ. Ja som rada, že sme to celé zvládli. Dúfam, že nás v budúcnosti covid obide na sto kilometrov a všetci budeme šťastní a zdraví. Covid neprajem nikomu, tak preto R-O-R: umývajte si ruky, dodržiavajte odstup a noste rúška. Dostať covid je nepríjemný trest, ktorý dostanete za porušenie týchto pravidiel.

Držte sa.

Vinuška

AKO PREŽILI ZIMNÉ PRÁZDNINY DIEVČATÁ

NAJPRV SOM SI MYSLELA, ŽE NEPÔJDEM 17.12. DOMOV. MYSLELA SOM SI, ŽE PÔJDEM AŽ 18.12., ALE PRIŠLI PO MŇA 17.12. VEĽMI SOM SA TEŠILA. BOLA SOM ŠTASTNÁ. KEĎ SOM PRIŠLA DOMOV, TAK VŠETCI MA PRIVÍTALI. VŠETCI SME IŠLI NA NÁKUPY. ŠTEDRÝ VEČER SME PORIADNE OSLÁVILI. MALI SME UMEĽÝ VIANOČNÝ STROMČEK A NA VIANOCE SOM DOSTALA TRIČKO A NÁUŠNICE. NA NOVÝ ROK BOLO NAJLEPŠIE, KEĎ SOM VYBUCHOVALA PETARDY NA BETÓN. BOLO TO KRÁSNE A UŽILA SOM SI TO. MALA SOM PEKNÉ VIANOCE, DOMA SOM POMÁHALA MAMKE S UPRATOVANÍM A S VARENÍM. NAUČILA SOM SA OD MAMY VEĽA VEČÍ. A ĎAKUJEM MAME A OTCOVI ZA TAKÉTO PEKNÉ PRÁZDNINY. NA BANKOV SA MI NECHCELO PRÍŠŤ, ALE PRIŠLA SOM NAČAS. **SILVIA ☹️**

NA VIANOČNÉ PRÁZDNINY SOM IŠLA 17.12. UŽ V DOME SOM BOLA O 16:00 HOD. ZAČALA SOM POMÁHAŤ MAMKE SO SÚRODENCAMI, AJ SME SPOLU PIEKLI KOLÁČE, UPRAŤOVALI SME A ROZPRÁVALI SA O MOJEJ ZRUŠENEJ ... DOMA SOM BOLA, NO VLASTNE VYDRŽALA 5 DNÍ A POTOM SOM ŠLA DO JAROVNÍC. BOLA SOM TAM OD 23.12. AŽ DO 15.1. BOLA SOM S FRAJEROM AJ CEZ SVIATKY. CEZ PRÁZDNINY SOM OSTALA TEHOTNÁ, TAK SA BUDEM STARÁŤ O SVOJE DIEŤA A BUDEM HO TAK VYCHOVÁVAŤ S FRAJEROM, ABY SA NEDOSTALO DO RC AKO JA!

MONIKA

MOJE PRVÉ PRÁZDNINY PRI SESTRE NA PRÁZDNINY SOM SA VIACMENEJ TEŠILA. ZOZAČIATKU SOM SA BÁLA, ŽE PRE MŇA NEPRÍDU A ŽE OŠANEM NA BANKOVE CEZ SVIATKY. NO NAKONIEC SOM ŠLA S PANI SOCIÁLNOU A PÁNOM ŠOFÉROM.

ANI SOM SA NEBÁLA. VEDELA SOM, ŽE PRI SESTRE TO ZVLÁDNEM BEZ PROBLÉMOV. TAK, AKO SOM SI MYSLELA, TAK TO AJ BOLO, ZA ČO SOM RADA A HRDÁ NA ňU. SEŠTRA JE AKO MOJA NAJLEPŠIA KAMOŠKA, NAHRADZUJE MI MAMU A OSTATNÝCH, KTORÝCH SOM STRATILA. JEJ MÔŽEM POVEDAŤ VIAC, AKO OSTATNÝM. VERÍM JEJ.

POMÁHALA SOM JEJ A POČÚVALA NA SLOVO. VONKU SOM CHODIEVALA, NO VIAC SOM SA VENOVALA RODINE A KEĎ SOM NIEKEDY MALA NERVY, TAK SOM SI ICH VYBILA TÝM, ŽE SOM SI SPOMENULA NA BANKOV A NECHCELA SOM TAM STRÁVIŤ ZBYTOK PRÁZDNIN. ALKOHOLU SOM SA VYHÝBALA. NO CIGARETY SOM FAJČILA AKO DÚHA. NA BANKOVE PLÁNUJEM OŠTAŤ DO KONCA ŠKOLSKÉHO ROKA A ODÍŠŤ DOMOV NA STREDNÚ ŠKOLU. NEMÁM NA PLÁNE OŠTAŤ TEHOTNÁ A VYKAŠLAŤ SA NA VZDELANIE.

VAŠA NEZBEDNICA SANDRA

VEDELA SOM, ŽE NEPÔJDEM DOMOV NA VIANOCE ☹️. ODIŠLI VŠETKY DIEVČATÁ A OSTALA SOM SAMA NA BANKOVE A 4 CHLAPCI. NESKÔR SOM BOLA S MOJÍM BRATOM KEVINOM NA IZBE A BOLO FAJN, NEBOLA SOM SAMA.

CHODILI SME NA PRECHÁDZKY DO LESA S PÁNOM MIŠKOM A PANI HELENKOU, NA ŠPORTOVÚ ČINNOSŤ DO TELOCVIČNE. NAUČILA MA PANI Š. TKÁŤ PODSEDÁKY A S PANI P. SOM REZALA DREVO AJ MORILA. HRALI SME SPOLOČENSKÉ HRY, POZERALI VIANOČNÉ ROZPRÁVKY. PÁČIL SA MI ŠTEDRÝ VEČER, KAŽDÝ DOSTAL DARČEKY. BOLA SOM RADA, ŽE AJ KEĎ SOM NEMOHLA BYŤ DOMA, TAK SOM MALA OKOLO SEBA DOBRÝCH LÚDÍ S PODPOROU A LÁSKOU.

VANESA

APOLÓNIA

PRIŠLA SOM NA BANKOV, LEBO SOM SA NEVEDELA SPRÁVAŤ. PRVÝ DEŇ NA BANKOVE BOL HROZNÝ, POTOM SOM SA SO VŠETKÝM ZMIERILA A POMALY SI ZVYKLA.

ČO SOM ZMENILA

Na Bankove som sa naučila, že nemám biť agresiu na iného človeka.

ODKAZ

Keď chcete odtiaľto odísť, nerobte zle, správajte sa dobre a majte dobré hodnotenie.

OČAKÁVANIE

Keď pôjdem domov, tak ešte budem chodiť do školy na strednú a budem sa správať dobre, nebudem taká, aká som bola.

» LOVE »

NA BANKOVE SA CÍTIM DOBRE, ALE NAJRADŠEJ BY SOM BOLA DOMA. VŠETKO JE MOJA CHYBA, KTORÚ TERAZ LUTUJEM. NAPRIEK VŠETKÝM CHYBÁM, KTORÉ SOM V ŽIVOTE UROBILA, SOM SAMA SO SEBOU SPOKOJNÁ. RADA VYSTRÁJAM.

**MÔJ VZOR
SIMA**

**MÔJ VZOR
JAN BENDÍK**

MÔJ ŽIVOT A ZMENY

Svoj život si predstavujem tak, že budem chodiť do školy, budem počúvať mamku a chcem sa zmeniť vo všetkom.

ODKAZ

Chodievajte do školy, lebo dopadnete tak ako ja!

OČAKÁVANIE A SMEROVANIE

Dám si taký cieľ, že nebudem robiť nič zlé a budem robiť iba dobre, lebo pán Božko všetko vidí.

SILVIA

KIKA

Moje pocity v 1. výchovnej skupine

SOM TU 3 MESIACE, PRIŠLA SOM Z INÉHO ZARIADENIA – Z BAČKOVA. NEPOČÚVALA SOM SVOJU MAMKU A TÚLALA SOM SA KADIAL'-TADIAL'.

NA BANKOVE MI NIČ NECHÝBA, STAČÍ MI, ŽE TU MÁM DOBRÉ VYCHOVÁVATEĽKY. ZAŽILA SOM TU VEĽA NOVÉHO, AKO SA MÁM SPRÁVAŤ, NEMÁM ROBIŤ DRUHÝM ZLÉ VECI. NAUČILA SOM SA PIECŤ PALACINKY, OVOCNÝ ŠALÁT A KOLÁČ Z DETSKEJ VÝŽIVY. NAUČILA SOM SA VYŠÍVAŤ A HRAŤ VYBÍJANÚ. DOMA SOM VEĽMI VYNECHÁVALA ŠKOLU, ALE TU SA MI V ŠKOLE PÁČI. SOM VĎAČNÁ PANI HELENKE A PANI IVANKE ZA VŠETKO, ČO MA NAUČILI.

Môj život v jednotke

SOM TU 2 MESIACE A DARÍ SA MI CELKOM DOBRE. NA BANKOVE SOM STRETĽA VEĽMI MILÝCH ĽUDÍ. ĎAKUJEM BANKOVU, ŽE MI DAL NOVÝ ŽIVOT A NOVÚ ŠANCU. VŠETKÝM SA CHCEM VEĽMI PEKNE POĎAKOVAŤ. STRETĽA SOM TU DOBRÝCH VYCHOVÁVATEĽOV.

KONEČNE NIE SOM, AKÁ SOM BOLA. SOM TROŠKU OTRAVNÁ A VŠADE SA STARÁM, ALE POKÚSIM SA TO ZMENIŤ. MÁM PEKNÉ ZÁŽITKY S DIEVČATAMI A S PANI VYCHOVÁVATEĽKAMI. BANKOV MI DÁVA ROZUM. NEZABUDNEM NA TO, AKO SME SA CHO-DIEVALI SÁNKOVAŤ S CHLAPCAMI. BOLA TO VEĽKÁ SRANDA.

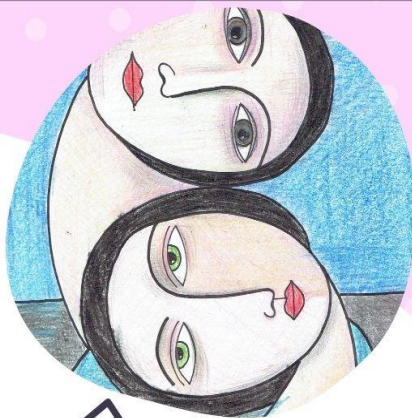
KLAVDUŠ

V MARCI SME MY, ŠTUDENTI Špeciálnej pedagogiky z Prešovskej univerzity, navštívili RC Bankov za účelom našej praxe. Niektorí sa obávali, niektorí nevedeli, čo čakať a niektorí boli zvedaví. Nikdy predtým sme nemali možnosť nahliadnúť do reedukačného centra, no veľa sme o ňom poculi z prednášok, či od pani vychovávateľky Janky. Každý z nás získal na praxi nenahraditeľné skúsenosti. Spoločne sa chceme poďakovať za možnosť realizácie špeciálnopedagogickej praxe práve v RC Bankov a individuálne vyjadriť naše dojmy, či odkazy. Všetci študenti sa zhodneme na tom, že nám prax veľa dala. Ukázala nám aj inú stránku špeciálnej pedagogiky, ktorá na prvý pohľad nie je veľmi lákavá. No nakoniec z toho vzišlo to, že práve táto oblasť bude našou obľúbenou, ak nie najobľúbenejšou. Ďakujeme.

Prax na Bankove bola pre mňa nezabudnuteľnou skúsenosťou, príležitosťou spoznať nových ľudí a hlavne získať nové skúsenosti. Na túto prax budem ešte dlho spomínať. Bola to skúsenosť ako žiadna iná a utvrdila ma v tom, že to, čo študujem, má zmysel. Že môcť byť súčasťou niečoho tak pre mňa fascinujúceho, ako je reedukačné centrum, sa naozaj oplatí. A nakoniec len jedno veľké ďakujem chlapcom z 5. výchovnej skupiny, v ktorej som bola a hlavne úžasnej pani vychovávateľke, Janke.

Janke.

Martina

Študentská prax

Táto prax bola iná, než sme zvyknutí. Zažili sme niečo nové a mnohým z nás to možno otvorilo oči a uvedomili sme si, že práve reedukačné centrum je miesto, kde by sme raz mohli pracovať. Prax ma veľmi príjemne prekvapila. Predstavovali sme si zlé, drzé a agresívne deti. Chlapci k nám boli naopak veľmi milí a nie raz nás prekvapili svojou šikovnosťou a múdrosťou (najmä pri kartách a spoločenských hrách sme mali čo robiť 😊). Chlapcom by som odkázala:

Marek: si šikovnejší, než si myslíš – od žolika, cez hudbu, vedomosti až po vybíjanú, rozvíjaj to a nikdy sa nevráť na zlé chodničky. Naozaj to nestojí za to. **Kevin:** nikdy by som si nemyslela, že ma 10-ročný chlapec porazí v žolíkovi aj v pingpongu, to svedčí o tvojej šikovnosti, ale rýchlo sa vzdávaš a na tom musíš zapracovať! **Igor:** si hlavička, dobre ti to myslí, tak to nepokaz, bola by to veľká škoda. Okrem toho robíš krásne náramky. Ďakujem za ten, ktorý som dostala.

Jožko: keď sa začne hrať vybíjaná, hraš telom aj dušou a veľmi ti to ide, hraj tak aj mimo vybíjanej. A usmievaj sa! **Peto:** veľmi sa mi páčilo, ako si vzal svoju prehru v spoločenskej hre. Takto by to nezobral každý. **Páčilo sa mi aj tvoje oduševnenie pre vybíjanú. Zameraj sa na to viac a nepokaz si to. Martin:** ktoré slová nemaš hovoriť? Pri učení sa snaž viac rozmyšľať a nehovoriť, že to nedaš už pri prvom prečítanom slove. Nakoniec si sa vždy niečo naučil. **Keď chceš, pôjde to – tým by si sa mal riadiť. Ďakujem pánovi vychovávateľovi Jankovi za rady, usmernenia a najmä humor, ktorý nás vždy pobavil.**

Barbora

Moja prax v reedukačnom centre v Košiciach na Bankove bola krátka, ale o to intenzívnejšia. Bola mi pridelená skupina s ôsmimi dievčatami. Každá jedna z nich bola iná, mala za sebou svoj príbeh, s ktorým sa musela pasovať každý deň v zariadení a hlavne mimo neho. Pani vychovávateľka, ktorú som mala tú česť spoznať za pár dní, jednala s dievčatami veľmi ľudsky, na druhej strane dodržiavala profesionálny prístup. Veľmi si cením prácu všetkých zamestnancov. Je vidno, že táto práca nie je zamestnaním, ale poslaním. Ďakujem vám.

Júlia

Prax v reedukačnom centre Bankov mi poskytla nový pohľad na toto zariadenie a taktiež kopu nových skúseností. S chlapcami sa mi pri rôznych aktivitách pracovalo veľmi dobre, vedeli sme sa porozprávať, zabaviť a panovala tam príjemná atmosféra. Čas strávený s chlapcami (najmä pri rôznych športových aktivitách) bol takým, na ktorý budem ešte dlho spomínať. Vychovávateľia - Dáša a Ivan, s ktorými sme pracovali, boli taktiež veľmi nápomocní a veľmi priateľskí. Snažili sa nám ukázať pravú tvár reedukačného centra, za čo im veľmi pekne ďakujem. Celkový čas strávený v tomto centre bol pre mňa plnohodnotným a na chlapcov z našej skupiny nikdy nezabudnem.

Dominika

V BANKOVE MI BOLA PRIDELená SKUPINA UČNOV, TEDA SAMÝCH CHLAPCOV. PRVÉ, ČO SOM SI POVEDALA, BOLO - VEĎ SÚ IBA O TROŠKA MLADŠÍ, AKO JA A NASTALI OBAVY. NO MÔJ VYCHOVÁVATEĽ, PÁN MIŠKO, MI UKÁZAL, ŽE TO NIE JE TAKÉ, AKO SOM SI MYSLEĽA. CHLAPCI SA UKÁZALI AKO VEĽMI ŠIKOVNÍ A ZRUČNÍ, ČI UŽ V KRESLENÍ, MAĽOVANÍ ALEBO V ŠPORTE. VÁŽILA SOM SI, ŽE ZA CELÝ ČAS NEPOVEDALI, ŽE SA IM NECHCE ALEBO ŽE NIEČO NEBUDÚ ROBIŤ. AK BY SOM IM MALA NIEČO ODKÁZAŤ, ODKÁZALA BY SOM IM, ABY BOLI VO SVOJOM ŽIVOTE ŠŤASTNÍ A ABY VYUŽILI TO, ČO SA V REEDUKAČNOM CENTRE NAUČILI.

HANKA

Ako každá iná prax, aj táto v RC mi dala niečo nové. Mala som možnosť spoznať nových ľudí, detí, systém fungovania RC aj v realite, nie len zo slov starších študentov. Som veľmi rada, že sa vyskytla možnosť absolvovať takúto prax, keďže takýchto zariadení je na Slovensku vskutku málo.

Miroslava

BOLA SOM V SKUPINE V PÁNOM VYCHOVÁVATEĽOM IVANOM. ZAŽILA SOM DNI, KTORÉ SÚ PRE MNA NEZABUDNUTEĽNÉ. CHLAPCI, AJ KEĎ KAŽDÝ Z NICH MÁ SVOJ ŤAŽKÝ ŽIVOTNÝ PRÍBEH, BOLI ÚŽASNÍ A OCHOTNÍ STÁLE POMÔCŤ A PRACOVAŤ NA AKTIVITÁCH S RADOSŤOU. KAŽDÝ DEŇ S NIMI BOL PLNÝ ZÁBAVY. KAŽDÝ DEŇ MI PRINIESOL PEKNÝ ZÁŽITOK, NA KTORÝ SOM VEČER SPOMÍNALA S ÚSMEVOM.

PETRA

PRAX ABSOLVOVANÁ V HORNOM BANKOVE MI DALA TOHO VEĽA. SPOČIATKU SOM MAL ZMIEŠANÉ POCITY, UŽ LEN ZO SAMOTNEJ BUDOVI (STARÝ NÁBYTOK, ROZBITÉ STĚNY, NIČ FAREBNÉ). NO AKO IŠLI DNI, TAK SOM SI NA TO ZVYKOL. ZAUJALI MA HLAVNĚ PRÍBEHY CHLAPCOV, AKO SA TAM DOSTALI A ČO VŠETKO V ŽIVOTE ZA SVOJ KRÁTKY ČAS STIHLI PREŽIŤ. POCHOPIL SOM, ŽE U TÝCHTO DETÍ JE ZÁKLAD RODINA A ZDROJ OBŽIVY A NIE ŠKOLA A POVINNOSTI. SOM VĎAČNÝ ZA VYCHOVÁVATEĽOV, KTORÝCH SOM STIHOL SPOZNAŤ A TO NAJMÁ PANA JOŽKA, NA KTOROM JE VIDIEŤ, ŽE HO PRÁCA BAVÍ. TÁTO PRAX MI DALA OVEĽA VIAC AKO HODINY NA PREDNÁŠKACH, LEBO AKO SA HOVORÍ: "JE LEPŠIE RAZ VIDIEŤ, AKO 100-KRÁT POČUŤ". PRE CHLAPCOV MAM ODKAZ: DŮFAM, ŽE SA VÁM BUDE DARÍŤ MIMO ZARIADENIA A VERÍM, ŽE SA RAZ STRETNEME, BOYS.

TOMÁŠ

PRAX V REEDUKAČNOM CENTRE V KOŠICIACH BOLA PRE MŇA NAOZAJ OBOHACUJÚCIM ZÁŽITKOM. VYSKÚŠALA SOM SI PRÁCU S DEŤMI, O KTORÝCH SA V GLOBÁLE HOVORÍ AKO O STRATENÝCH PRÍPADOCH. MOJA SKÚSEŇ JE VŠAK ÚPLNE INÁ. AJ NAPRIEK VEĽKÉMU MNOŽSTVU PREKÁŽOK SA V NICH SKRÝVALO VEĽA DOBRA A EMPATIE, KTORÉ DOBRŤU PREVÝCHOVOU URČITE VEDIA POSÚVAŤ ĎALEJ. SOM VĎAČNÁ AJ ZA USMERNOVANIE A CENNÉ RADY PANI VYCHOVÁVATEĽKY IVANKY, KTORÁ MI BOLA CELÝ ČAS OPOROU A BRALA MA AKO ROVNOCENNÚ PARTNERKU (VYCHOVÁVATEĽKU). DIEVČATÁM Z PRVEJ VÝCHOVNEJ SKUPINY ŽELÁM VEĽA SIL PRI HĽADANÍ SPRÁVNEJ ŽIVOTNEJ CESTY A VERIM, ŽE VŠETKY CHYBY, KTORÉ V ŽIVOTE SPRÁVILI, PREMENIA NA CENNÉ SKÚSEŇOSTI, KU KTORÝM SA UŽ NETREBA VRACAŤ. BOLO MI S VAMI DOBRE A BUDEM NA NAŠE SPOLOČNÉ CHVÍLE S LÁSKOU SPOMINÁŤ.
ALICA

Na Bankov som šla plná očakávaní. Pravdupovediac išla som tam v prvý deň so strachom, čo to bude. Keď som sa však zoznámila s pani Dáškou, spadol zo mňa všetok stres, nehovoriac o super skupine, do ktorej som sa dostala. Prežila som tam zatiaľ svoju najlepšiu prax a ďakujem, že moje obavy boli nakoniec nenaplnené a cítila som sa tam veľmi dobre.

Odkazy – pani Dáške by som v prvom rade chcela poďakovať za jej pomoc a za to, aká je. Ste super pedagóg a chcela by som mať vždy toľko pozitívnej energie ako Vy a rozdávať ju všetkým naokolo.

Jozko – si veľmi šikovný a uč sa stále tak výborne, ako doteraz.

Verím, že si raz splníš všetky sny, o ktorých si mi hovoril. Menej sa však hnevaj a viac usmievaj na ostatných naokolo. Čokoláda bola super! A vybijanú aj Človeče si ešte snád' niekedy zopakujeme.

Kevin – parťák na súťaže! Nauč sa však aj prehrávať, lebo nie vždy sa dá len vyhrať. Si veľmi milý chlapec a ďakujem za všetky úprimné objatia.

Peto – ďakujem za kartárske lekcie! Aj keď videla som tie namiešavačky! No som rada, že si ma nechal vyhrať, aj keď za pomoc vďačím hlavne Jozkovi. Nevzdávaj to v učení, lebo si šikovný.

Martin – viac sa sústreď na učenie a menej baliť dievky, tie ti neutecú. Ďakujem za krásny náramok.

Igor – tebe ďakujem taktiež za krásny náramok, nosím ho vždy pre šťastie a stále, keď sa naňho pozriem, spomeniem si na vás všetkých. Lekcie pingpongu troška pomohli, ale ešte by to bolo treba zdokonaľiť. Si kráľ v Človeče!

Marek – si veľmi šikovný chalan a nepoľavuj v učení. Angličtina ti ide super a o športe ani nehovorím. Sústreď sa viac na seba a svoje schopnosti, ktoré máš, zdokonaľuj sa a bude to len a len lepšie. Ďakujem za rozhovory s tebou a za to, že si bol džentlmen pri mojich výkonoch v pingpongu a vybijanej!

Ladislava

Potom, ako nám oznámili, že dva týždne našej pedagogickej praxe strávime v reedukačnom centre, som mala mnoho zmiešaných pocitov. Miešali sa pocity strachu a obáv, čo ma tam bude čakať a zároveň aj pocit nadšenia z toho, že ma čaká niečo nové, čo nebudem mať možnosť len tak zažiť. A čím bližšie bol dátum, kedy som mala nastúpiť, tým viac som mala obáv, či to zvládnem. Veľa stresu a strachu z toho, akí budú chlapci, aká bude atmosféra v skupine. A nakoniec všetky obavy, strachy a streasy boli zbytočné, pretože celá skupina bola skvelá, chlapci boli a sú úžasní. Veľmi sa mi páčilo, že so mnou spolupracovali a boli aktívni pri všetkých mojich aktivitách. Celú prax hodnotím na výbornú, veľmi dobre som sa medzi chlapcami z 5-ky cítila. Tak, ako na začiatku praxe ma sprevádzali stres a obavy, tak na konci praxe sa mi odtiaľ nechcelo odísť a ťažko sa mi lúčilo s chlapcami. Veľmi pekný čas sme s chlapcami zažili v lese pri hľadaní písmen na stromoch, kedy sme sa mohli neoficiálne a viac porozprávať, pozdieľať, rozprávať o živote, o tom, čo chcú neskôr v živote robiť, aké majú plány a sny. Toto bol pre mňa jeden z najkrajších momentov na praxi.

Erika

Povedali, napísali Bankováci

Všetko zmenil KORONAVÍRUS

Čo sa nám to len prihodilo na tomto svete?! Prišiel k nám COVID-19, musíme nosiť rúška a nemôžeme sa stretávať - nemôžeme mať celouštavné akcie. Musíme len dúfať a veriť, že to odíde a hlavne čím skôr.

Mali sme celoplošné testovanie a ja som všetkým držala prsty, aby boli negatívni. Bolo to nepríjemné, ako nám to robili. Prišli dvaja chlapi - hasiči. Ja osobne som mala strach, plakala som kvôli tomu celú noc, nemohla som spať. Som veľmi rada, že nikto z reedukačky nebol pozitívny.

PRE COVID SMĚ ANI NEŠLI DOMOV CEZ JESENNÉ PRÁZDNINY. VENOVALI SME SA PRACOVNEJ ČINNOSTI - VYŠÍVALI SME VIANOČNÉ OBRÁZKY, HÁČKOVALI ANJELIKOV, Z VIACFARBENÝCH KREPOVÝCH PAPIEROV SME VYRÁBALI KOMPONENTY, PLIETLI RUKAVICE, JA VIAŽEM VIACFARBENÉHO MOTÝĽA. AJ SME ŠPORTOVALI, HRAĽI VYBÍJANÚ, NOHEJBAL, PREHADZOVANÚ A VOLEJBAL. NEMALI SME SA ZLE, AJ VYDRŽAŤ SA TO DALO, ALE PEVNE DÚFAM, ŽE PÔJDEME ASPOŇ NA VIANOCE. CHCEME VIDIEŤ SVOJE RODINY, SVOJICH BLÍZKYCH. MYSLÍM, ŽE POČAS VIANOC VŠETCI, DETI AJ DOSPELÍ, CHCÚ BYŤ SO SVOJIMI BLÍZKYMI.

SKORO VŠETCI HOVORIA, ŽE COVID JE TU NA CELÝ NÁŠ ŽIVOT, ALE JA TOMU NEVERÍM. JA VERÍM, ŽE SA TO VŠETKO ČOSKORO SKONČÍ A KEĎ SA TO SKONČÍ, TAK SA VŠETKÝM UĽAVÍ. NEBUDEME SA OBÁVAŤ A BUDEME MÔČŤ CHODIŤ SPOLU DO CUKRÁRNE NA KOLÁČIK A NA PRECHÁDZKY ... ☺. TEŠILA SOM SA, ŽE PÔJDEME S PANI KATKOU DO DOMOVA DÔCHODCOV ZA STARÝMI ĽUĎMI, ŽE IM TAM ZASPIEVAME A ZAHRÁME SCÉNKU. CHCELA SOM TAM ÍSŤ, ALE VEĽMI RÝCHLO SA TO ZMENILO KVÔLI COVID-U A ZÁKAZU VYCHÁDZANIA. MÔJ POSLEDNÝ ROK NA BANKOVE JE ZATIAĽ O NIČOM, NIČ NIE JE TAKÉ, AKO MINULÝ ROK ... ALE AKO SA HOVORÍ, ČO BOLO MINULE, TAK TERAZ TO NEMUSÍ BYŤ ☺.

Keď COVID konečne "odíde", budeme môcť všetko robiť a konečne budeme chodiť bez rúšok! Bez rúšok budeme môcť lepšie dýchať a budeme vidieť pekné úsmevy, čo pod nimi skrývame ☺. A budeme môcť ísť potešiť starkých, dať im darčeky ... viete, aké je krásne pozeráť na nich, na úsmevy na ich tvárach, na radosť a dojatie v ich očiach ... Ja som bola v starobinci s pani Katkou dvakrát a zakaždým to bol aj pre mňa samotnú silný zážitok. Pevne verím, že COVID odíde a všetko bude tak, ako o tomto čase pred rokom ...

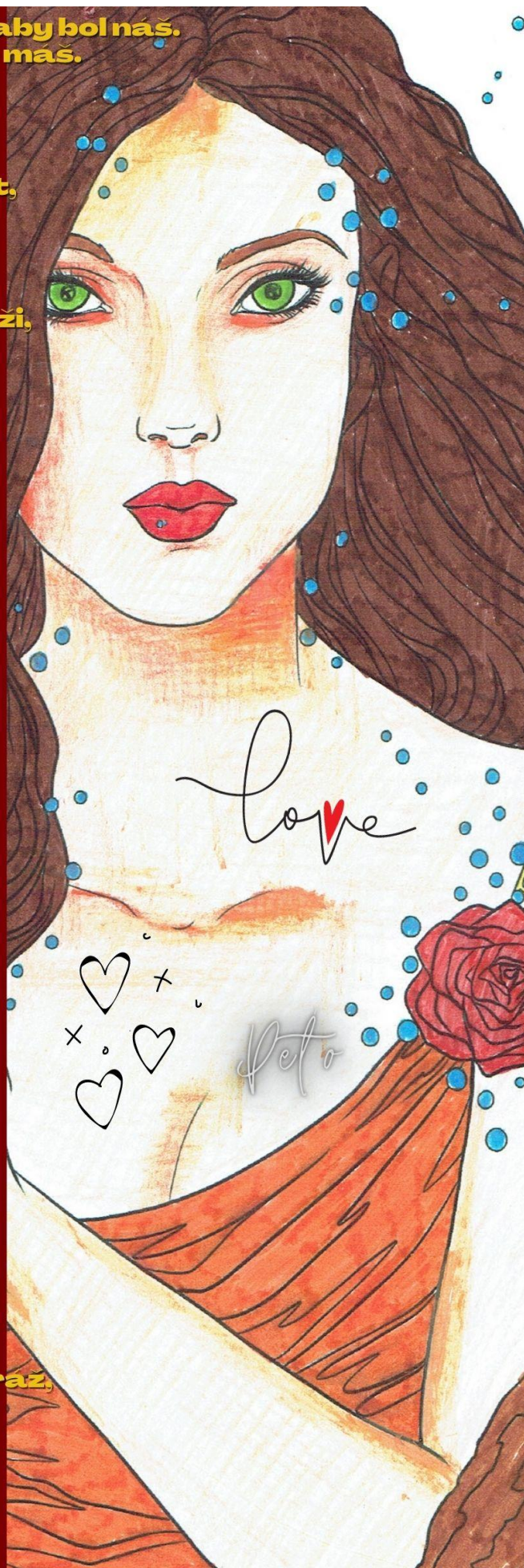
**Chcem s tebou tráviť čas, len aby bol naš.
Svoje srdce mi dáš? Lebo moje máš.
Stále k tebe city mám,
ale ty sa mi iba zdáš.
Tvoje meno je Timka
a teraz si len spomienka.
Kúpim ti kvet, ktorý je ako svet,
sladký ako med,
keby som home, tak i hned.
Už som ťa mal dost,
ale neviem si pomôcť.
FBI myšlienky / spomienky stráži,
lebo si ich váži.**

**Velmi sa toho bojím,
ale zato stojím.
Chcel by som ťa pobozkať,
ale nemôže to byť rozkaz.
Všetky dni boli krásne.
Myslím to všetko vážne.
Moje srdce ti dám
a v duši ťa stále mám.**

**Mal som nádherné plány,
ale osud nám to bráni.
Bez teba sa nemám fajn
a pomaly mi ide time.
Myslím, že si spadla z neba
a ja milujem len teba.
Viem, že ten čas príde
a všetko sa mi zide.**

**Premýšľam a len tak ležím.
Na našej láske mi záleží.
Viem, že život vie veľa brať
a ty mi len lásku vieš dať.
Nasadnem na balón,
zoberie ma nahor.
Zoberie ma
ku vzdialenej hviezde
a k tebe sa vrátim
po mliečnej ceste.**

**Tvoje ruky sú také hladké
a tvoje chutné pery sladké.
Píšem to, keď som sám
a vernú lásku pre teba mám.
Ty dobre vieš, že nechcem inú
a preto ti to nedám za vinu.
Teraz som ako listie.
Milujem ťa, Timejka, iste.
Žiadna iná neprekoná moju stráž,
v mojom srdci miesto máš.
Dúfam, že príde tá noc
a ty v nej budeš mať moc.
Ty si tá najlepšia žena,
ktorá problém nemá.
Chcem byť zasa tvoj,
bez teba nie som svoj.**

Pocit, ktorý som vám chcela napísať...

Mala som 100 miliónov dôvodov odísť, ale len jeden na to, aby som ostala... Pozerám z okna a čakám, kým sa objaví hviezda... Stále v sebe nosím hmlu. Hmlu, ktorá hľadá cestu odkiaľ sa vypariť. Je ťažké kráčať s boľavým srdcom a s hlavou, ktorá má stále nejakú myšlienku. Nemám rada pocit samoty. Najradšej sa smejem, no občas nasilu. Najviac plačem. V živote som viac plakala ako sa smiala.

Niekedy mám pocit, že to už nevládam, no, ale chcela by som. Túžim po tom strašne. Najhoršie je, keď sa ti sen rozplynie. Každý z nás niečo ľutuje. Každý vypustil slová, ktoré ho neskôr mrzeli. Každý raz povedal „nie“, aj keď srdiečko kričalo „áno“. Každý si aspoň raz vybral zlú cestu, narazil na zlého človeka a zažil nepekné momenty. Robiť chyby je ľudské, dôležité je, aby sme sa z nich vedeli poučiť!

Niekedy veľa ľuďom závidím, no neohováram – trieda mi hovorí: „...neboj, máš nás...“ a že si to nemám všímať. Nechápem. Mám striedavé nálady, striedavé dni a pocity. Hľadám dôvod prečo. Najradšej by som sa narodila ako nejaké zviera. Boh už o mne vedel, keď chodil utrápený, s krížom – už vtedy mi ho písal... V Biblii sa píše, že každému ho písal ľahko, každý mal mať dobrý a skvelý život. Ale ja som si život nezničila. Boh nám napísal cestu, ale už bolo na nás, akú koľaj si vyberieme. Ja som si ani nestihla vybrať... Pre mňa už zlou cestou v živote bol detský domov!

Čoskoro mi bude šestnásť. A súrodenci všetko rodičom odpustili... Niektoré chyby sa v živote odpustiť nedajú. No stále sa ešte niečo s tou chybou spraviť dá – poučiť sa z nej. Je už len na nás. Moje odpustenie rodičom nenašlo zatiaľ svoju koľaj... Ťažký pocit je za mnou. Bankov ma naučil nevšímať si ľudí, ktorí ma ohovárajú. Naučil ma odpúšťať, no zabudnúť ma neprinúti... Keď som mala nad sebou búrku, tak... Ťažko som zaspávala... Raz som sa zamkla na WC-ko a kričala som, myslela som si, že keď sa vykričím, tak mi bude lepšie. Bolo. Pomohlo mi to zaspáť. Stále som si hovorila, že „po každej búrke vyjde slnko“.

Večer som sa pozerala do okna a priala si len zlé. Za celý svet som si priala, aby všetci ľudia nemali covid -19, ale aby šiel na mňa, aby som zomrela, a tak by bol svet ako predtým... Kričala som na Ježiša, prečo mi už nedá pokoj, že odmalička ma trápi, atď... Že aj ja sa chcem smiať! Konečne prišlo slnko. Aj mi hovoria, že som krajšia, keď sa smejem a neplačem...

Sandra

Bele szeretem egy lányba ...

Kezdődött január végén, mikor jártam vele egy osztályba. Még akkor csak kezdtem őt kedvelni. Mikor elmentem onnan, bánatom vót érte. Kezdttem neki írni leveleket, de ő nemérted meg, hogy őt szeretem. De nem baj, majd rá jön, mi az a szerelem. Még kevés éves, értem én is. Egy vychovávateľka nekünk parancsolgatot, de a nevét nem mondom. Nem éreztem magam akkor jól, de azt mondtam magamnak, hogy ha nem engedik meg, legalább barátok leszünk. Egy napon a testvére írt neki levelet, de vót valami félreértés. Aszt mondta nekem aza lány, hogy nem akar, hogy írjak neki leveleket. Azzal engem megsértett. De nézem aszt, hogy aza nap megírta nekem, hogy elnézést kér tőlem. Ezt tőle nemvártam.

Mikor meghalottam, hogy nem megy haza, akkor mondtam magamba, hogy jó lenne itt maradni vele. Kivánom, hogy menjenek haza mind a kettő testvérek.

Akartam csak egy barátnőt, de úgy őt megkedveltem, hogy bele szeretem tökéletesen. Tetszik nekem a haja, szeme, arca, állása ... minden.

Szégyenkezek neki megmondani a igazságot, de itt most írom és megmondom: szeretem őt.

Ilyen az élet ... a szerelemben nem parancsol senki.

Szeretlek, te lány, szívből és igazán. Isten veled. Kívánok neked sok egészséget, sok boldogságot, hosszú életet.

Zamiloval som sa do jedného dievčaťa ... Začalo sa to koncom januára, keď som s ňou chodil do triedy. Vtedy som si ju obľúbil. Keď som odtiaľ odišiel, trápil som sa. Začal som jej písať listy, ale ona nechápala, že ju mám rád. Ale žiadny problém, príde na to, čo je to láska. Má málo rokov, chápem. Jedna vychovávateľka nám rozkazovala, ale jej meno nepoviem. Necítil som sa vtedy dobre, ale povedal som si, že keď mi ju nedovolia, budeme aspoň kamaráti. Jedného dňa jej brat napísal list, ale došlo k istému nedorozumeniu. To dievča mi povedalo, že nechce, aby som jej písal listy. Dotklo sa ma to. Ale dôležité je, že ešte v ten deň mi napísala a ospravedlnila sa mi. To som od nej nečakal. Keď som sa dopečul, že nejde domov, povedal som si, že by bolo pekné zostať tu s ňou. Prajem si, aby obaja súrodenci išli domov. Chcel som len kamošku, ale tak som si ju obľúbil, že som sa do nej dokonale zamiloval. Mám rád jej vlasy, oči, tvar, postavu ... všetko. Hanbím sa jej povedať pravdu, ale tu píšem a hovorím: milujem ju. Taký je život ... lásku nikto neprikáže.

Milujem ťa, dievča, zo srdca a naozaj. Boh s tebou.

Prajem ti veľa zdravia, veľa šťastia a dlhý život.

B o h

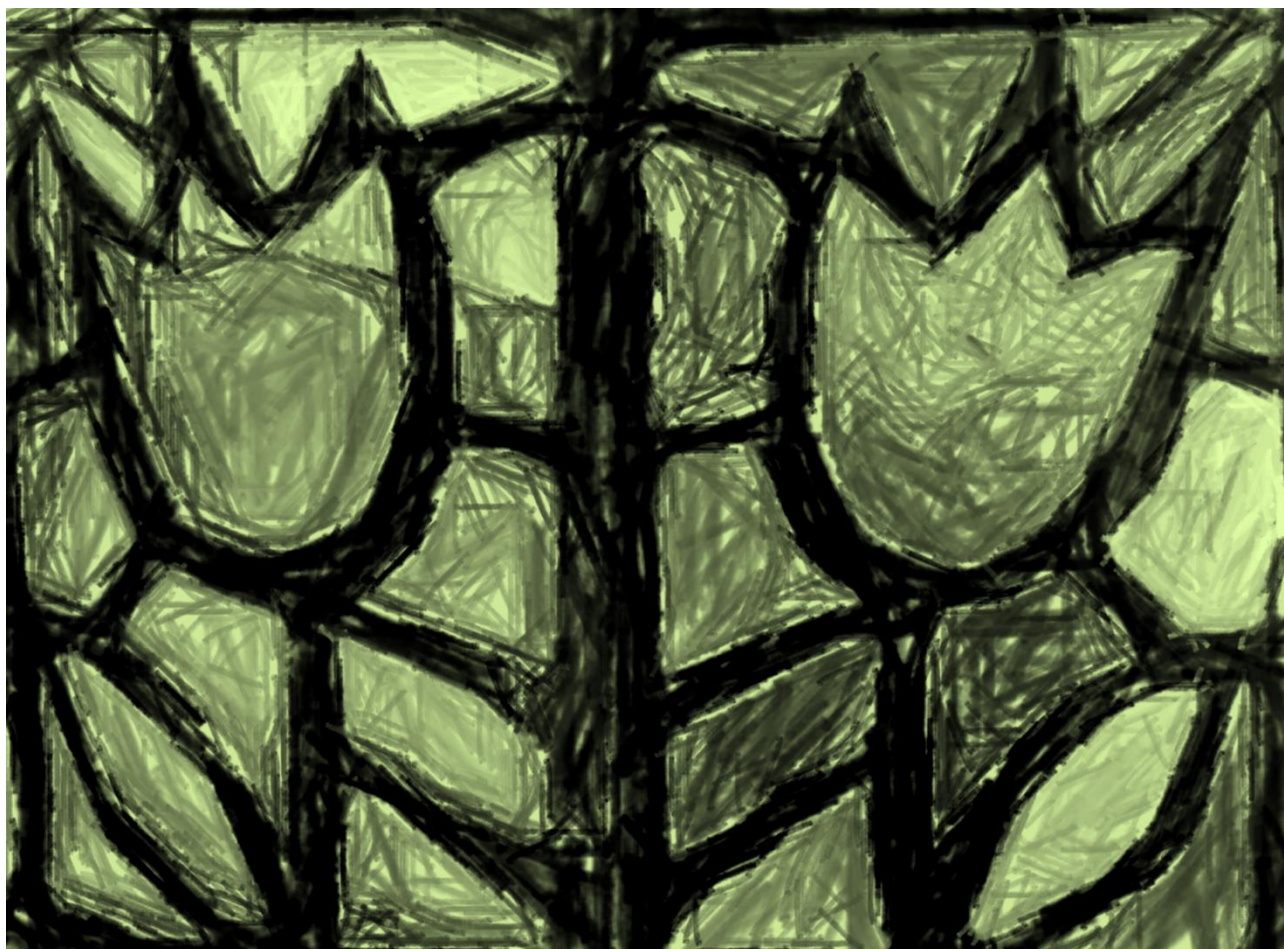
Nechápem tých ľudí a detí, ktorí rozprávajú o Bohu, že neexistuje. Všetci on existuje, stále je medzi nami a pomáha nám. Všetci on kvôli nám išiel na kríž, vy si to viete uvedomiť? Lebo ja áno! A ešte aj obetoval svoj život. Vy by ste sa obetovali len tak pre cudzích ľudí? Asi ťažko. Ak vedel, že bude ukrižovaný, prečo neušiel. Ved' mohol. Nie. On nám chcel predsa pomôcť. Dal sa ukrižovať za nás všetkých, ale nie všetci to vedia pochopiť. Nemám rada, keď sú deti nahnevane a hrešia Boha. Ved' on im nič zlé neurobil. Každý je strojom svojho šťastia, za zlé konanie musí prijať následky a nie len hrešiť alebo niečo chcieť a žiadať. On vám pomôže, ale aj vy pre to musíte niečo robiť. Miesto hlúposti sa radšej pomodlite a nie ho ešte hrešiť. On urobí všetko, čo má vo svojej moci.

On si nevyberá, koho bude mať rád a koho nie. Má všetkých rád. Aj tých, ktorí kradnú a hrešia, no nie všetci si to uvedomujú. A po smrti nám bude hovoriť všetko, čo sme kedy robili, dobré aj zlé.

Radím vám preto, začnite radšej hneď teraz s dobrým správaním. Bola by som veľmi rada. Áno! Ani ja nie som dokonalá, ale budem sa snažiť menej hrešiť a kričať. To na mne nemajú radi učitelia. Budem sa snažiť používať krajšie slová, pokojne komunikovať a pomáhať, komu sa dá. Tak veríte v Boha alebo nie?

Bohu vďaka.

Monika

Moja Anzuka

MOJA MAMA SA VOLÁ VALIKA.
MOJA MAMA MÁ ČERVENÉ VLASY.
MOJA MAMA ČASTO DEŤOM ČÍTA ROZPRÁVKY.
MOJA MAMA VARÍ FINÓM MAĎARSKÝ GULÁŠ.
MOJA MAMA MÁ JEDNU DCÉRU, PÄŤ SYNOV
A JEDNÉHO MARTINA.
MOJU MAMU MÁM VEĽMI RÁD. JE TO DOBRÁ
ŽENA, KTORÁ SA STARÁ O SVOJE DETI.
STÁLE SA NÁM SNAŽÍ POMÁHAŤ
A ROBIŤ NÁM RADOSŤ.
VEĽMI MA PREKVAPILA, KEĎ SOM
OSLAVOVAL ŠTRNÁŠŤ ROKOV.
V TEN DEŇ SOM RÁNO VSTAL A ZISTIL,
ŽE PRE MŇA PRIPRAVILA OSLAVU. ZAVOLALA
MOJICH KAMARÁTOV, NAPIEKLA FAJNÉ
KOLÁČE A PRE VŠETKÝCH PRIPRAVILA
POHOSTENIE. ABY BOLA DOBRÁ ZÁBAVA,
ZAVOLALA AJ SPEVÁKA. VOLAL SA TOMÁŠ
A PRINIESOL SI SO SEBOU PORIADNE BEDNE
A MIKROFÓN, ABY UROBIL PORIADNU
ZÁBAVU. DOBRE SME SA NAJEDLI AJ
POSPIEVALI A NA TIE NARODENINY
DODNES SPOMÍNAM VEĽMI RÁD. NESKÔR
PRIŠLA AJ BABKA A PRINIESLA MI AKO
DARČEK LOPTU. A S LOPTOU MÁM ĎALŠIU PRÍHODU
S MAMKOU. AJ KEĎ UŽ NIE TAK VESELÚ A
PRÍJEMNÚ. POČAS LETA SME SA VŠETCI VYBRALI NA
KÚPALISKO DO KRÁĽOVSKÉHO CHLMCA. KÚPALI SME
SA, PILI MALINOVKU A HRALI VOLEJBAL. BOL BY TO
PERFEKTNÝ DEŇ, KEBY SOM SA NEZAČAL HÁDAŤ S
CUDZÍM CHLAPCOM, KTORÝ MI LOPTU ODKOPOL
PREČ. NEVEDEL SOM SA OVLÁDAŤ A KONFLIKT
VYRIEŠIŤ KLUDNE. MUSELA ZASIAHNUŤ AŽ MOJA
MAMA. ZLÝCH CHLAPCOV POSLALA PREČ A MŇA SI
ZOBRALA SO SEBOU. VEĽMI SOM SA S ŇOU POHÁDAL.
TÁ MI ZATO DALA DOMÁCE VÄZENIE. NO JA SOM JU
NEPOČÚVOL, UTIEKOL ZA KAMARÁTMI, FLÁKAL SA A
ROBIL ĎALEJ ZLE.
TERAZ UŽ VIEM, ŽE SOM SA MAL ZACHOVAŤ INÁČ.
VTEDY A VLASTNE STÁLE, KEĎ MA NAPOMÍNALA.
CHCELA MI LEN DOBRE. A JA SOM NAKONIEC AJ TAK
DOPLATIL NA SVOJU HLÚPOSTŤ. SKONČIL SOM V
REEDUKAČKE.
MOJA MAMA JE NAJLEPŠIA MAMA.

MARTIN F.

SANDRA

MÔJ VZOR
CAMILA CABELLO

NA BANKOV SOM PRIŠLA AKO 13-ROČNÉ DECKO. SOM TU UŽ DOCELA DOŠŤ DLHO, ČO MA NIEKEDY ŠTVE. STÁLE MÁM NEJAKÉ PROBLÉMY, NO VIEM TO ZVLÁDNUŤ. NIEKEDY MI POMÁHA POMOCNÁ RUKA PANI IVANKY A PANI HELENKY. ČOSKORO ODCHÁDZAM A DÚFAM, ŽE NEZLYHÁM ZNOVA.

MÔJ ŽIVOT A ZMENY

BANKOV MA POSTAVIL NA PALUBU. DAL MI ROZUM A ODHODLANOSŤ BYŤ DOBRU. DÚFAM, ŽE V ŽIVOTE SA PREUKÁŽEM AKO NORMÁLNE DIEVČA A NIE AKO NEJAKÁ PLETKÁRKA Z TRHU.

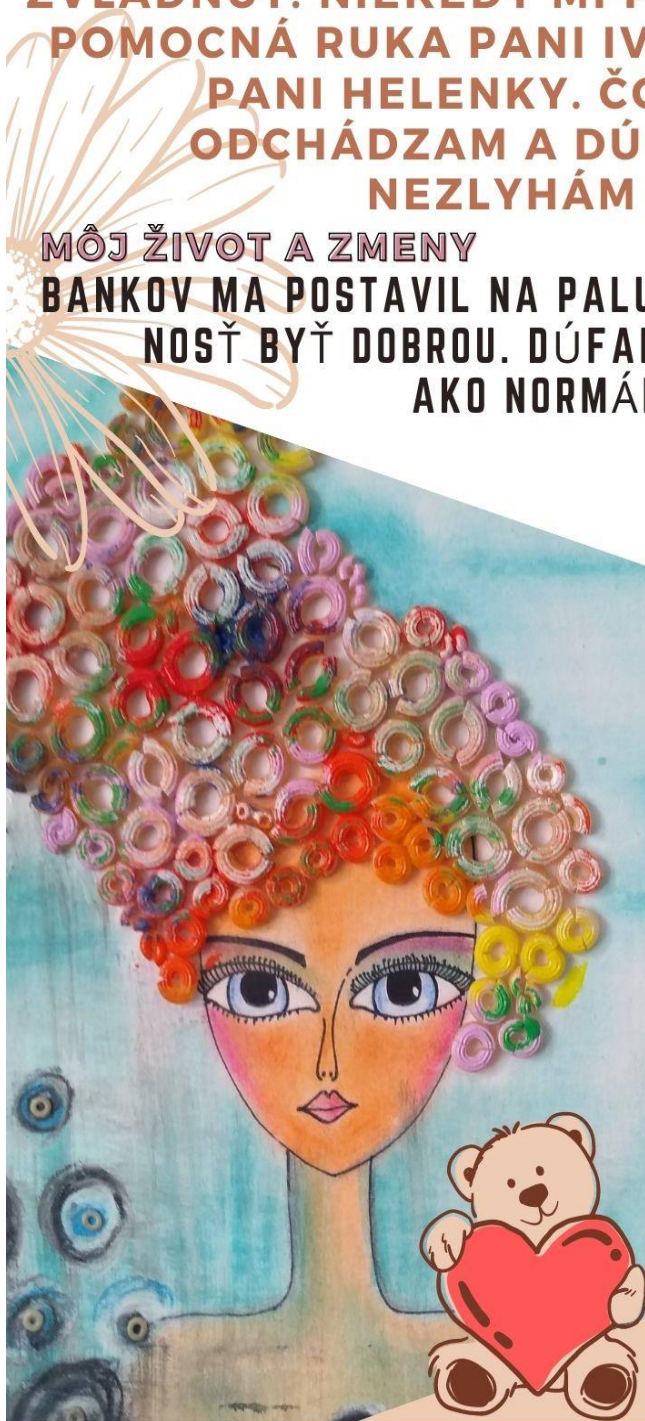
ODKAZ

Radím všetkým: nechcete mať dokazený život v RC. Život vás čaká za bránou. Tak sa vzchopte hneď, pretože čoskoro bude neskoro!

OČAKÁVANIE A SMEROVANIE

Od života čakám zvládať nervy a dostať sa za svojím cieľom. Môj odchod domov je za rohom a prihláška na strednú školu sa čoskoro bude posieľať. Chcem skončiť aspoň ako stredoškolačka. Mám na to čas! Rada robím vlasy a make-up. To je môj sen. Prinajhoršom budem čašníčka.

KEĎ VÁM NIEKTO POVIE, ŽE SA TO NEDÁ, VIAC HO NEPOČÚVAJTE!

Posledné dni na Bankove

KEĎ SOM PRVÝKRÁT PRIŠIEL NA BANKOV, TAK SOM SA NECÍŤIL DOBRE. NIKOHO SOM NEPOZNAL. V MLYNKÁCH SOM BOL 9 ROKOV, TAM SOM BOL ZVYKNUTÝ, TAM SOM BOL AKO DOMA. NA BANKOVE BOLO PRE MŇA VŠETKO NOVÉ, ALE NAKONIEC SOM SI AJ TAK ZVYKOL. OBLÚBIL SOM SI MOJICH VYCHOVÁVATEĽOV, RIADITEĽA, VEDÚCEHO AJ VYCHOVÁVATEĽOV, KTORÍ U NÁS ZASTUPOVALI. V ŠKOLE SOM MAL DOBRÉ PANI MAJSTERKY, KTORÉ MA NAUČILI NOVÉ VECI, ZA ČO SA IM CHCEM POĎAKOVAŤ. OBLÚBIL SOM SI AJ PANI MARTINKU A SOM VĎAČNÝ I PANI SOCIÁLNEJ ZA JEJ POMOC. ZISTIL SOM, ŽE TU DOBRE VARIA, PRETO SOM NEBOL NIKDY HĽADNÝ. S CHLAPCAMI NA SKUPINE SOM SA SKAMARÁTIL, BOLI SME DOBRÁ PARTIA. EMIL MA NAUČIL HRAŤ NA GĬTARU A JA SOM ICH ZAS UČIL HRAŤ PINGPONG. VEĽMI RÁD SOM MAL ŠPORTOVÚ, ALEBO KEĎ SME NIEČO VYRÁBALI. ZAŽILI SME SPOLU VEĽA SRANDY A AJ SME SA VEĽA NASMIALI.

ČO SOM NA BANKOVE NEMAL RÁD? RAJÓNY. NO AJ KEĎ NERÁD, NAKONIEC SOM ICH STÁĽE UROBIL.

URČITE MI BUDÚ CHÝBAŤ VŠETCI, KTORÝCH SOM SPOMENUL, AJ TI, NA KTORÝCH SOM ZABUDOL. ĎAKUJEM JURAJ, MARTIN, EMIL, RADO, KAROL, JANKO.

A NA ZÁVER, ČO PLÁNUJEM? RÁD BY SOM SI NAŠIEL PRÁCU. NO TROŠKU SA TOHO BOJIM, LEBO NA TO BUDEM SÁM.

VŠETKÝM VÁM PRAJEM VŠETKO DOBRÉ.

ZAČAL SA MÔJ POSLEDNÝ MESIAC NA BANKOVE

CHCEL BY SOM SA POĎAKOVAŤ VŠETKÝM, KTORÍ MOJE DNI NA BANKOVE ROBILI KRAJŠÍMI - NAJVIAC MOJEJ SKUPINE, MOJIM VYCHOVÁVATEĽKAM, KTORÉ PRE MŇA SPRAVILI VŠETKO, ČO SA DALO. VEĽMI LUTUJEM, ŽE NIEKEDY SOM BOL DRZÝ A ŽE SOM SPRAVIL NIEKOLKO ZĽÝCH VECÍ. BANKOV MA NAUČIL OVLÁDAŤ SA, SLUŠNE A MILO ROZPRÁVAŤ, LEPŠIE HOVORIŤ A PISAŤ V SLOVENČINE. VEĽMI SOM SA ZLEPŠIL V ŠPORTE A AJ TIE RAJÓNY, KTORÉ SOM NEZNAŠAL, TAK SOM ICH STÁĽE ROBIL, LEBO AJ TÓ JE V ŽIVOTE POTREBNÉ. NA BANKOVE SÚ VEĽMI DOBRÍ ĽUDIA, ALE PODAKTORÍ SA SPRÁVAJÚ TAK, AKOBY SOM IM NIEČO ZĽE SPRAVIL ... HM. MÁM VÁS VEĽMI RÁD. ODPÚSTITE MI, KEĎ SOM VÁM NIEKEDY UBLIŽIL. JE TÓ NEUVERITEĽNÉ, ALE MYSLIM SI, ŽE MI BUDETE VŠETCI CHÝBAŤ. PANI P. A PANI Š, MÁM VÁS VEĽMI RÁD, STE MOJIM VŠETKÝM. VEĽMI STE MI POMOHLI.

OD VÁŠHO GANGSTRA ĽUBOŠA

Teraz, keď už odchádzam, chcem sa s vami rozlúčiť

Na Bankov som prišla 15.2.2018 ako šalené decko, ktoré sa nevedelo dobre správať. Bola som pyskatá, vulgárna a veľmi hlučná. Neriadila som sa podľa pravidiel a robila som to, čo sa mi zachcelo. Nenávidela som to tu, nadávala som na Bankov, na učiteľov aj vychovávateľov. A teraz to veľmi ľutujem a aj sa ospravedlňujem, pretože to nie je tak, ako som si myslela. Je to tak, že Bankov mi veľmi pomohol a za to vám všetkým budem vďačná celý život. Od pána riaditeľa až po pána kuchára. Prajem vám všetkým všetko dobré, najmä veľa šťastia a zdravia. Ja na vás nezabudnem a dúfam že ani vy na mňa nezabudnete. Veľmi mi bude chýbať moja kmeňová skupina a moje dve vychovávateľky, pani Helenka a pani Ivanka, ktoré ma učili zbaviť sa mojich chýb a stále mi pomáhali. Ďakujem aj pani Dáške a pánovi Miškovi, lebo nejaký čas som bola aj na ich skupine. Tak vám veľmi pekne ďakujem.

Bude mi to tu veľmi chýbať, aj keď som sa už nevedela dočkať, kedy pôjdem domov.

Držím vám všetkým palce a **ĎAKUJEM**.

Vaša Vínuška

Mamička Monaliza

PRÍBEH Z RC

Bola som dievčatko, ktoré chcelo všetko a robilo čokoľvek, čo len chcelo. Bola som drzá k rodičom a hlavne k svojej mamičke, ktorá mi chcela len dobré, dohovárala mi a ja som na to všetko kašľala. Nič ma nezaujímalo, chodievala som po nociach, fajčila, pila alkohol. Nechodila som do školy a nakon sa dostala do RC, o ktorom som ani netušila, že existuje.

MÔJ VZOR
RIHANNA BRYSON

MOJE ZMENY

V RC SOM SA V MNOHOM ZMENILA. ĎAKUJEM DOSPELÝM, KTORÍ MI UKÁZALI, AKO SA MÁM SPRÁVAŤ A HLAVNE, AKO SA MÁM SPRÁVAŤ K SVOJEJ MAMINKE. BANKOV MA NAUČIL, ŽE SA MÁM VYHÝBAŤ ZLÝCH STRÁNOK A ŽE SA NEMÁM ZAPLIESŤ DO HLÚPOSTÍ.

ODKAZ

Správajte sa čo najlepšie, aby ste sa dostali čo najskôr domov. Nezapájajte sa do ničoho zlého a choďte si za svojim cieľom.

OČAKÁVANIE

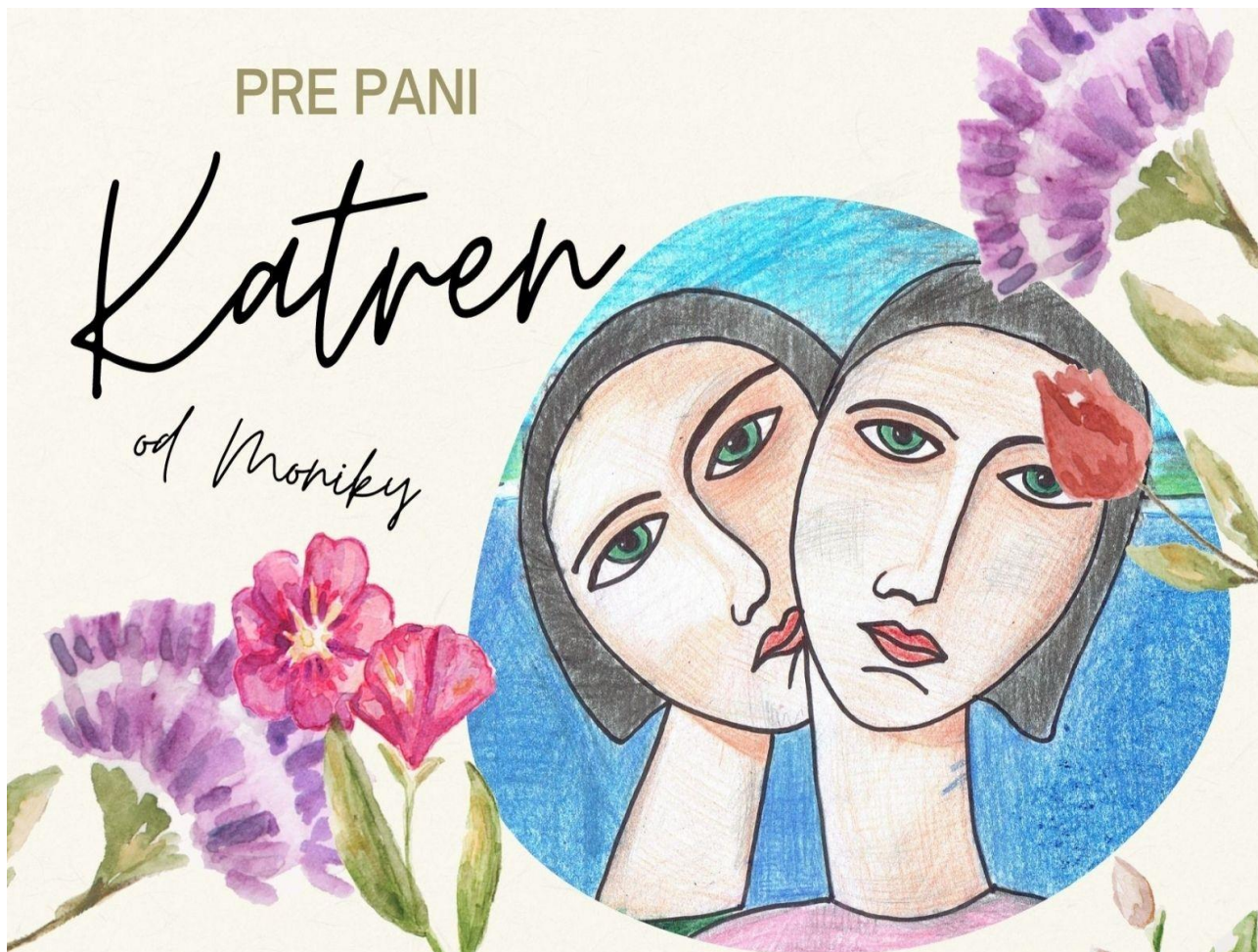
Keď pôjdem domov, prv porodím a s otcom pôjdem do Jarovnic. Prihlásim sa na učňovku a dohodnem sa s nimi, že pôjdem tam až v októbri ihneď po pôrode. A spravím si vodičák.

ĎAKUJEM VÁM ZA DOBRÝ
VZŤAH S MAMKOU

PRE PANI

Katren

od Moniky

ĎAKUJEM VÁM VEĽMI PEKNE ZA VŠETKO, ČO STE PRE MŇA UROBILI. VO VAŠEJ TRIEDE SOM SA CÍTLA DOBRE, AJ KEĎ OBČAS SOM MALA ZLÉ CHVÍLE, ALE JEDINE VY STE MI VEDELI DOHOVORIŤ, LEN VAŠE SLOVÁ MI IŠLI PRIAMO DO SRDIEČKA. PRI VÁS SOM SA STÁLE CÍTLA DOBRE A NIČ MI NECHÝBALO. KEĎ STE MI DÁVALI SVOJE OBJATIE, VEĽMI SA MI UĽAVILO NA SRDCI A KEĎ STE SA SMIALI, DÁVALI STE ÚSMEV AJ MOJEJ TVÁRI. MÁM VÁS TAK VEĽMI, MOC MOCINKO RADA ... STE ÚŽASNÁ UČITEĽKA A ŇOU AJ BUDETE. VIACEJ SME SA SMIALI AKO HÁDALI, AJ KEĎ TIE HÁDKY VEĽMI ĽUTUJEM A HANBÍM SA ZA NICH AJ V TEJTO CHVÍLI. MRZÍ MA AJ TO, AKO SOM PRED VAMI POVEDALA TIE ŠKAREDÉ A HLÚPE VULGARIZMY. STÁLE, KEĎ SME SA POHÁDALI, MOJE SRDCE TO NEZVLÁDALO A V TEJ CHVÍLI SOM POTREBOVALA VAŠE OBJATIE.

V mojom srdci ste upevnená a patríte medzi tých ľudí, ktorých ľúbim a nikdy Vás zo svojho srdca nevyradím. Váš úsmev je ako slnko, ktoré žiari na oblohe a hreje v duši.

